

„SPORT – ÉRTÉK” KUTATÁS

2020

Szerzők: **András Krisztina**
Havran Zsolt
Kajos Attila
Kynsburg Zoltán
Kozma Miklós
Máté Tünde
Szabó Ágnes

Szerkesztők: **Kajos Attila**
Máté Tünde
Szabó Ágnes

Javasolt hivatkozási forma: Sportgazdaságtani Kutatóközpont (2020). *„Sport – Érték” kutatás 2020*. Budapesti Corvinus Egyetem Vállalatgazdaságtani Intézet, Budapest

Tartalomjegyzék

I. BEVEZETÉS	4
II. GYORSFÉNYKÉP	5
<i>II.1.) 13+1 legfontosabb előzetes megállapítás</i>	5
III. MINTAVÉTEL ÉS MÓDSZERTAN	7
<i>III.1) A minta alapjellemzői</i>	7
IV. EREDMÉNYEK	11
<i>IV.1) Elégedettség és időfelhasználás</i>	11
<i>IV.2) Résztvételi (aktív) sportfogyasztás</i>	17
<i>IV.3) Nézői (passzív) sportfogyasztás</i>	29
<i>IV.4) Hazai rendezésű nemzetközi sportrendezvények</i>	36
<i>IV.5) Munkahelyi sport</i>	38
V. A Sportgazdaságtani Kutatóközpont	43

I. BEVEZETÉS

A Sportgazdaságtani Kutatóközpont kutatói 2020 nyarán „SPORT – ÉRTÉK” címmel online kvantitatív kutatás végeztek, amelynek kitűzött célja volt a lakosság sportfogyasztásának, sportmotivációinak széleskörű felmérése. Kutatásunk három nagy területet fog át: 1) a résztvevői (aktív) sportolást, 2) a nézői (passzív) sportfogyasztást, valamint 3) a munkahelyi egészség és sport témáját.

A kutatás célkitűzése, hogy a lehető legtöbb kiderüljön a kitöltők szabadidő eltöltési, sportolási és sportfogyasztási szokásairól, valamint az ezek mögött meghúzódó motivációkról. Cél ez mind az aktív szabadidős mozgás, mind a munkahelyi sport, illetve a helyszínen vagy a különböző médiumokon megtekintett sportrendezvények esetében.

Kutatási célunk annak feltárása, hogy mi különbözteti meg egymástól a sport iránt érdeklődő, azt aktívan űző, valamint a sport terén inaktív csoportokat. Emellett érdekes számunkra az aktivitás, vagy passzivitás mögötti tényezők, továbbá a munkahelyi sport elterjedtsége és aktivizálásban való szerepe. Célunk átfogó elemzést adni az aktív és passzív sportfogyasztásáról, munkahelyi egészségéről és a kitöltők sportolásáról, fogyasztásuk mögöttes motivációjáról, és ezek alapján javaslatokat megfogalmazni az érintettek, így mind a lakosság, mind a szolgáltatók, mind a munkaadók számára. Számos kutatás foglalkozott és bizonyította a sport jótékony hatását, ezt alapul véve ezen kutatásban a hangsúly a fogyasztók megismerésére helyeződik, amely kulcsfontosságú. Célunk eredményeink korábbi sportfogyasztási kutatásokhoz való viszonyítása is, mert jelen helyzetben kiemeltté vált látni a pandémia esetleges hatásait.

Az alábbi tanulmány célja, hogy a kérdőívek részletes és tudományos fókuszú publikációi előtt tájékoztassa az érdeklődő szakembereket és magánszemélyeket a “SPORT-ÉRTÉK” kutatás legfőbb eredményeinek irányairól, legfőbb érdekességeiről. A közölt eredmények ennek megfelelően csupán az alapvető eredmények bemutatására koncentrálnak. A kutatás részletekbe menő elemző szakasza most indul, annak tudományos értékű eredményei várhatóan a következő években jelennek meg egyre szélesebb körű és hasznos információval ellátva a tudományos és szakmai közösséget. Először felsorolásként ismertetjük azokat a legfőbb meglátásokat, amik hol megerősítik korábbi kutatások eredményeit, hol egészen új, meglepő meglátásokra hívják fel a figyelmet. A tanulmány következő részében a mintavétel és a módszertan kerül bemutatásra, majd az első elemzések legfőbb eredményeit ismertetjük.

II. GYORSFÉNYKÉP

Kérdőíves felmérésünk nem képezi le a magyar társadalom struktúráját, a mintába bekerülők jelentős része az átlagosnál magasabban involváltak a sporthoz kapcsolódóan, így elsődlegesen arra kaphatunk belőle választ, hogy mi jellemzi a hazánkban a sport iránt magasabb affinitással rendelkezők sporthoz köthető magatartását. Egyfajta kontrollcsoportként megtaláljuk a mintában a sport iránt kevésbé elkötelezett válaszadókat, így különböző affinitású csoportok magatartása jól összehasonlíthatóvá válik.

II.1.) 13+1 legfontosabb előzetes megállapítás

1. A sport még mindig inkább a férfiak szórakozása.

A férfiak többet sportolnak, többet járnak sportrendezvényre és a bérletesek között is ők vannak többségben.

2. Városlakók előnyben.

A lakóhely és sportolás mennyisége összefügg: minél nagyobb településen lakik valaki, annál többet sportol, többet jár magántulajdonú sportlétesítménybe is, és belépőjegyre, nevezési díjakra is többet költ.

3. A családi állapot és a sportolás mennyisége összefügg.

Az egyedülállók és a párkapcsolatban élők többet, a házasok kevesebbet sportolnak.

4. A magasabb végzettségűek a sport résztvevőiként és nézőiként is aktívabbak.

A felsőfokú végzettséggel rendelkezők között a heti legalább 2-3 alkalommal sportolók aránya 16 százalékkal magasabb.

5. Döntően nem az anyagi helyzet határozza meg, hogy mennyit sportolunk.

Az anyagi helyzet önmagában nincs erős kapcsolatban a sportolás mennyiségével, de a sportszolgáltatásokra és sporteszközökre költött összeggel igen, vagyis a jobb anyagi helyzetben lévők többet költenek.

6. A belső motívumok eltérnek a sport különböző szintjein.

A hivatásos és a szabadidősportolók alapvető – különösképpen belső – motivációi eltérnek egymástól.

7. Az egyes korosztályok máshogy látják a sport képességfejlesztő szerepét.

A fiatalabbak, a tanulók a többi korcsoporthoz képest magasabbra értékelik a sport képességfejlesztő hatásait.

8. Leginkább egyedül sportolunk.

A legalább hetente sportolók kétharmada leginkább egyedül végez sporttevékenységet. Ezt követi a barátokkal, majd a családdal vagy párral való együtt sportolás.

9. A külföldi részvétel nagyobb anyagi ráfordítással jár.

Akik külföldi szabadidősport-rendezvényen vesznek részt, többet költenek sporteszközökre, sportfelszerelésekre.

10. A részvételi sportfogyasztás további bevonódást eredményez a sport többi területén.

Aki gyakrabban sportol, gyakrabban jár nézőként sportrendezvényekre, mérkőzésekre.

11. A sport közösségteremtő ereje településtípusonként eltérő.

A fővároson kívüli településeken magasabb a bérletesek aránya. A sportklubhoz kötődés mértéke magasabb a nagyobb városokban.

12. A munkahelyek leginkább a lelki egészség támogatása terén teljesítenek alul a munkavállalók elvárásaihoz képest.

A fontosság és az elégedettség egyéni megítélése között a lelki egészség, stresszkezelés támogatása esetében tapasztalható a legnagyobb különbség a vizsgált tényezők közül, még a fizetést is megelőzve.

13. A válaszadók munkahelyének egyharmada nem biztosít egészséggel kapcsolatos programot munkavállalóinak és a mozgásra ösztönzés is alacsony szintű.

A munkahelyek csupán 22 százaléka támogatja valamilyen formában az alkalmazottak aktív életmódját és ezek több mint fele kizárólag sportnapot jelent. A megkérdezett munkavállalók leginkább fitness- vagy edzőtermi bérletet szeretnének.

13+1. A sportolás és a versenyszellem kölcsönösen erősítik egymást.

A szabadidősport-rendezvényeken résztvevők többet sportolnak: egyrészt a versenyre készülési motivációt jelent sportolási aktivitásra; másrészt, aki többet sportol nagyobb valószínűséggel méretteti meg magát versenyhelyzetben.

III. MINTAVÉTEL ÉS MÓDSZERTAN

A kutatási kérdések megválaszolása érdekében és a pandémia idején is széleskörű adatfelvétel érdekében online kérdőíves felmérésre kerül sor. Az online kérdőív 2020. augusztus 1. és szeptember 15. között volt elérhető, amelyet Magyarország legnépszerűbb közösségi média oldalán terjesztettünk. A kérdőív relatív hosszúsága korlátozta a kitöltők számát, a kitöltés közbeni „visszafordulási arány” magasnak tekinthető, hiszen az 1.199 kitöltés megkezdéséből végül mindösszesen 750 teljes kitöltés született, amelyek közül az adattisztítást követően 728 értékelhető kérdőív alkotta a végleges mintát. A felmérés címe és a kérdőív felépítése miatt a mintába elsősorban a sport iránt valamilyen szinten érdeklődést mutató magánszemélyek kerültek be, amely alapvetően meghatározza a minta összetételét és ezáltal annak általánosíthatóságát. A magyar lakossághoz képest „sportosabb” minta azonban lehetőséget teremt arra, hogy megtudjuk, „miként is sportolunk mi”, vagyis milyen jellemzőkkel rendelkezik a sport iránt affinitással bíró lakosság.

A minél kiterjedtebb eredmény és az összefüggések minél szélesebb körű megismerése érdekében a kérdőív fókuszában a szociodemográfiai kérdések mellett helyet kaptak a 1) részvételi (aktív) sportoláshoz, sportfogyasztáshoz kapcsolódó, a 2) nézői (passzív) sportfogyasztással összefüggő, valamint a 3) munkahelyi egészség és sport témakörei.

III.1) A minta alapjellemezői

A végleges, 728 főből áll minta szociodemográfiai jellemzőit az 1. táblázat foglalja össze. A mintáról elmondható, hogy a magyar lakosság összetételéhez képest felülreprezentáltak a női válaszadók (65 százalék a lakosságban megtalálható 52,1 százalékhoz képest). Ugyanígy felülreprezentált csoportként tekinthetünk a 14-24 évesekre (29 vs. 15,6 százalék), enyhén felülreprezentáltaként a 25-34 (19,5 vs. 17,6 százalék), a 35-44 (21,4 vs. 19,36 százalék) és a 44-54 éves (17,7 vs. 15,44 százalék) korosztályokra. Ezzel párhuzamosan alul reprezentáltak az 55-64 (8,8 vs. 16,51 százalék) és a 65 év feletti (3,6 vs. 15,68 százalék) korosztály tagjai. Ennek okait az elektronikus platformhoz kapcsolódó elérhetőségben, valamint a kérdőívek kitöltése iránti alacsonyabb érdeklődésben kereshetjük.

1. táblázat – A minta szociodemográfiai jellemzői

	n=72 8 fő			n=728 fő	
Neme			Településtípus		
Férfi	255	35,0%	Budapest	285	39,1%
Nő	473	65,0%	Megyeszékhely	179	24,6%
Korcsoport			Egyéb város	150	20,6%
14-24 éves	211	29,0%	Falu/Község	90	12,4%
25-34 éves	142	19,5%	Külföld	24	3,3%
35-44 éves	156	21,4%	Családi állapot		
45-54 éves	129	17,7%	egyedülálló	218	29,0%
55-64 éves	64	8,8%	párkapcsolatban él	227	31,2%
65 év feletti	26	3,6%	házas	237	32,6%
Átlag életkor	34,41		elvált	35	4,8%
Legmagasabb iskolai végzettség			özvegy	11	1,5%
Általános iskola	7	1,0%	Egy háztartásban élők	2,95	1,333
Szaktunokásképző	20	2,7%	14 éven aluli gyermekek száma	0,43	0,796
Szakközépiskolai érettségi, középfokú technikum	69	9,5%	Foglalkoztatási státusz		
Gimnáziumi érettségi	179	24,6%	alkalmazott	409	56,2%
Technikum/Felsőfokú szakképzés	85	11,7%	vállalkozó	50	6,9%
Főiskola/BSc képzés / szakirányú továbbképzés	190	26,1%	tanuló, diák	201	27,6%
Egyetem/MSc képzés	160	22,0%	nyugdíjas, rokkant	35	4,8%
Doktori (PhD, DLA) képzés	18	2,5%	GYES, GYED, GYET	13	1,8%
			munkanélküli	8	1,1%
			egyéb inaktív	3	0,4%
			egyéb	9	1,2%

A minta az iskolai végzettség tekintetében mutatja talán a legnagyobb aszinkronitást, hiszen a felsőfokú végzettségűek aránya 50,6 százalék, míg a teljes magyar lakosság körében ezen arány csupán 17,1 százalék. A legalább érettségivel, de felsőfokú végzettséggel rendelkezők aránya a mintánkban megegyezik a magyar lakosság arányaival (36,3 vs. 32,3 százalék) és a másik nagy különbséget az érettségivel nem rendelkezők aránya jelenti (13,2 vs. 50,6 százalék). A településtípus kapcsán felülreprezentált a budapesti lakosság (39,1 vs. 17,8 százalék) és megyeszékhelyeken élők (24,6 vs. 18,2 százalék), míg alul reprezentált az egyéb városi (20,6 vs. 32,5 százalék) és a faluban, községben élő (12,4 vs. 31,3 százalék) lakosság. A mintánkban ezen kívül felülreprezentáltak az egyedülállók, míg alul reprezentáltak a házasok, elváltak és özvegyek.

Mindezek miatt is kijelenthető, hogy a kutatás mintája nem teljesíti a reprezentativitás feltételeit, ugyanakkor annak megoszlása miatt sokrétű, érdekes és a sport iránt magasabb affinitással rendelkező lakossághoz kapcsolódóan informatív eredmények levonására ad

lehetőséget a kutatás kapcsán. Lehetőséget teremt rá, hogy a „sportos minta” adatait a teljes lakossággal összevetve, akár általános következtetéseket is levonhassunk.

A minta előkészítése az elemzéshez, két részminta létrehozása

A mintavételt követő adattisztítás után a második lépésben és még a minta tulajdonságainak általános vizsgálata előtt, a későbbiekben kialakítandó skálák megfelelő módszertani megalapozása érdekében szükséges volt a minta két részmintára bontása. A részminták szerepe skálák megalkotása során használt feltáró- és megerősítő faktoranalízis érdekében történt. A részmintákat az SPSS random módszerrel, az általunk meghatározott elemszámmal (az $n=728$ fős minta pontosan 50 százaléka, vagyis a $n_1=364$ és $n_2=364$ fő) történt. Annak érdekében, hogy a két részminta kapcsán bizonyossággal kijelenthető legyen, hogy azonos tulajdonságú részmintákon történt a feltáró- és megerősítő faktoranalízis, olyan módon választottuk szét a mintát, hogy az így létrejövő részminták statisztikailag megegyezzenek egymással. A statisztikai egyezőséget a metrikus változók esetében, kétmintás nem-paraméteres próbával (Mann-Whitney-féle U) végeztük, mivel egyik változónk sem felelt meg a normalitás kritériumának (Kolmogorov-Smirnov és Shapiro-Wilk teszttel ellenőriztük). A gyakorisági változók esetében az eloszlások egyezősége (pontosabban a különbözőség hiánya) Khi-négyzet próba révén került ellenőrzésre (minden eset megfelelt azon kritériumnak, hogy a cellák 20 százalékát meghaladóan ne legyen a várható érték kisebb, mint 5). A két részminta esetében ennek alapján az összes általunk mért szociodemográfiai, viselkedési (pl. az idő eltöltésének módja) és emocionális (elégedettség az anyagi helyzettel stb.) változó esetében megegyezett egymással (lásd 1.sz melléklet). Mindezek alapján tehát kijelenthető, hogy a két részminta megfelel az általunk támasztott követelményeknek.

2.táblázat – Az alkalmazottként dolgozók munkatípus szerinti megoszlása (n=409)

	Fő	A minta százalékában
Alkalmazott – szellemi – diplomához kötött	137	33,90%
Alkalmazott – szellemi – diploma nélkül	104	25,70%
Alkalmazott – alsó vezető	51	12,60%
Alkalmazott – középvezető	45	11,10%
Alkalmazott – szakmunkás	24	5,90%
Alkalmazott – betanított munkás	18	4,50%
Alkalmazott – felsővezető	13	3,20%
Alkalmazott – közvetlen irányító (pl. termelésirányító)	12	3,00%
Alkalmazott – mezőgazdasági fizikai	0	0,00%

A minta további tulajdonságai közé tartozik, hogy a mintába kerültek 56,2 százaléka (409 fő) alkalmazottként dolgozik, 26,9 százalékuk diák, míg 6,9 százalék dolgozik vállalkozóként. Az inaktív státuszúak közül 4,8 százalék nyugdíjas, 1,8 százalék részesül valamilyen gyermekgondozási, gyermeknevelési támogatásban (GYES, GYED, GYET) és 1,1 százalék munkanélküli. Az alkalmazottként dolgozó válaszadók közül a legtöbben diplomához kötött szellemi munkát (33,9 százalék) vagy diplomához nem kötött szellemi munkát (25,7 százalék) végeznek. A fizikai dolgozók aránya a mintában alacsonynak tekinthető, mindösszesen az alkalmazottak 10,4 százaléka (42 fő). Magas azonban a különböző szintű vezetőként dolgozók aránya (az alkalmazottak 30,9 százaléka).

3.táblázat - Az alkalmazottként dolgozók munkahelyének típusa (n=409)

	Fő	A minta százalékában
Nagyvállalat (létszám > 250)	280	38,5%
Középvállalat (létszám < 250)	49	6,7%
Kisvállalat (létszám < 50)	47	6,5%
Mikrovállalat (létszám < 10)	27	3,7%
Egyéni vállalkozó	1	0,1%
Összesen	404	55,5%
Nem alkalmazott	324	44,5%

Az alkalmazottként dolgozók 38,5 százaléka valamelyik hazánkban működő nagyvállalatnál dolgozik. Közülük 196-an (70 százalék) külföldi tulajdonú nagyvállalatnál, míg 84-en (30 százalék) hazai tulajdonú nagyvállalatnál. A középvállalatok esetében ez az arány pont fordított. A 49 középvállalatnál dolgozó alkalmazott közül 14 dolgozik külföldi (28,6 százalék) és 35 hazai (71,4 százalék) tulajdonú vállalat alkalmazásában áll.

4.táblázat - Az alkalmazottként nagy- és középvállalatoknál dolgozók munkahelyének típusa és tulajdonosi szerkezete

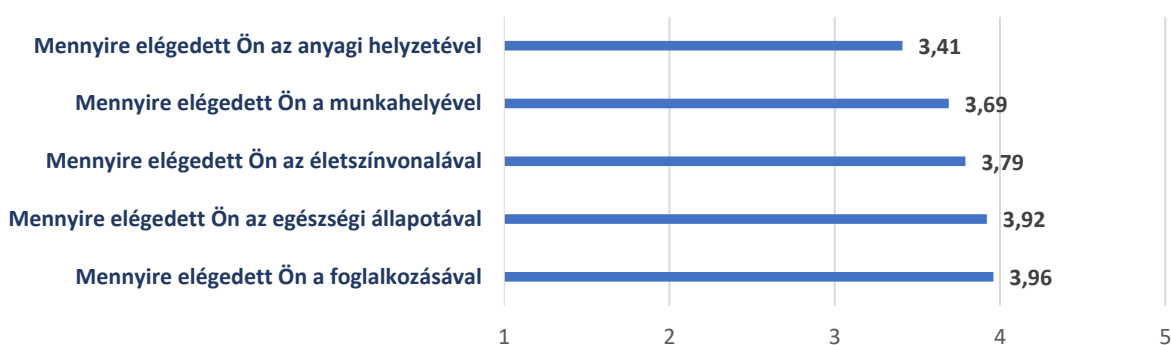
		Nagyvállalat (létszám > 250)	Középvállalat (létszám < 250)
Hazai tulajdonú	fő	84	35
	A részminta százalékában	30,0%	71,4%
Külföldi tulajdonú	fő	196	14
	A részminta százalékában	70,0%	28,6%

IV. EREDMÉNYEK

IV.1) Elégedettség és időfelhasználás

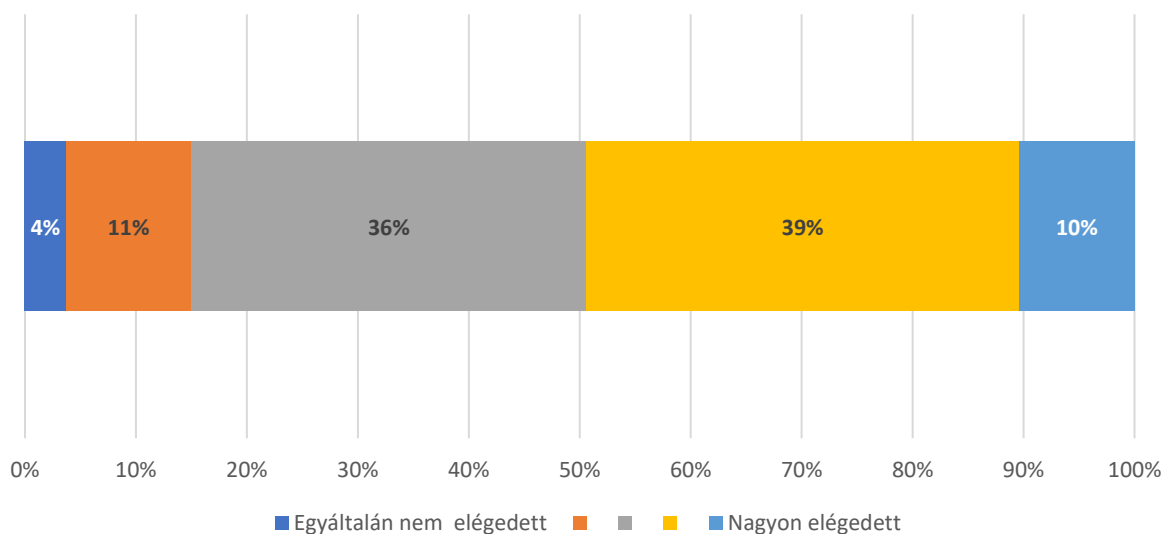
A kutatás választ kívánt kapni arra, hogy a válaszadók mennyire elégedettek az életkörülményeikkel, elsődlegesen az anyagi és egészségügyi állapot tekintetében. Ennek érdekében a kérdőívben 5 fokozatú Likert-skála felhasználásával kértük az arról való nyilatkozást, hogy mennyire elégedettek a különböző életkörülményeikkel.

1. ábra – A különböző életkörülményekkel való elégedettség mértéke (n=728)

A mintába kerültekről elmondható, hogy alapvetően a többségük elégedett a foglalkozásával, az egészségi állapotával, az életszínvonalával és a munkahelyével, ezzel egyidejűleg a legkevésbé az anyagi helyzetük megítélése a pozitív.

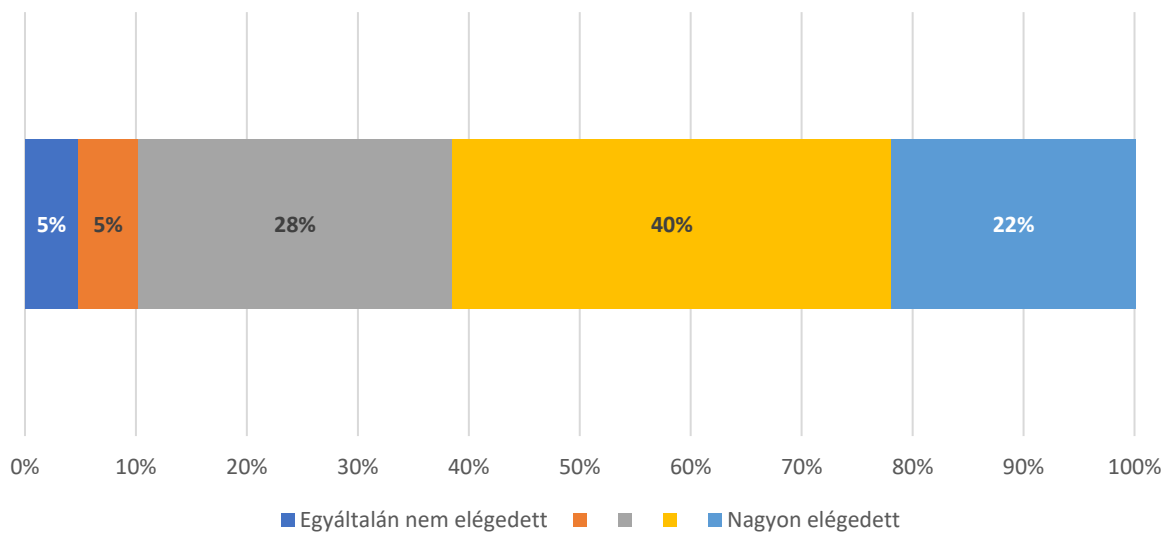
2. ábra – Az anyagi helyzettel való elégedettség mértéke (n=728)

Az anyagi helyzetével összesen 76 (10,4 százalék) érzi úgy, hogy teljes mértékben elégedett lehet, míg 284-en (39 százalék) nyilatkoztak arról, hogy inkább érzik magukat elégedettnek. A semleges válaszok száma 259 (35,6 százalék) volt, míg inkább elégedetlennek 82-en (11,3 százalék) gondolják magukat. Mindösszesen 27 fő (3,7 százalék) nyilatkozott úgy, hogy teljes mértékben elégedetlen a saját anyagi helyzetével.

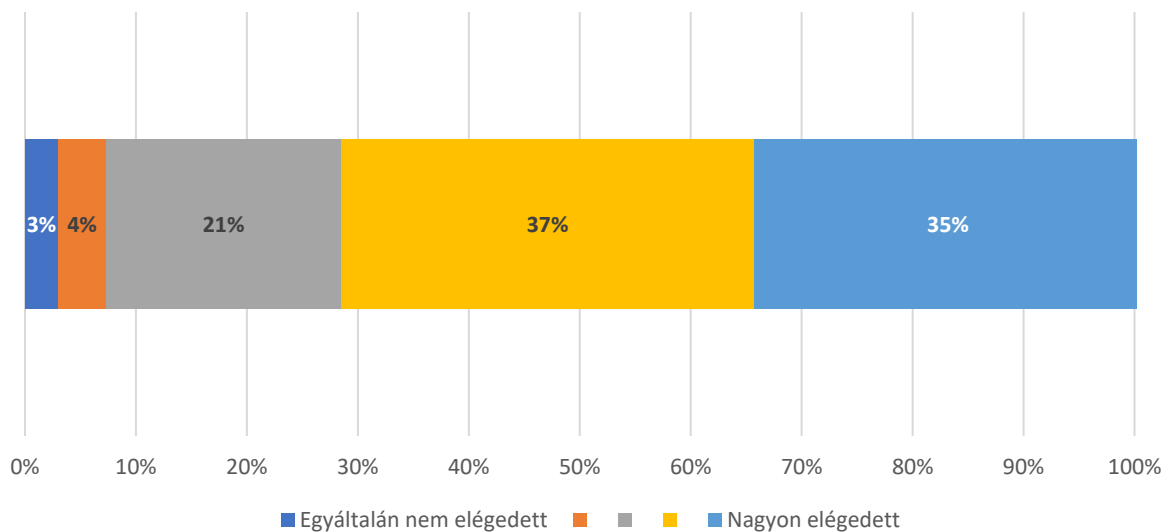
A válaszadók 49,4 százaléka inkább elégedett az anyagi helyzetével

3. ábra – A munkahellyel való elégedettség mértéke (n=728 fő és százalék)

A munkahely kapcsán összesen 160-an (22 százalék) érzik úgy, hogy teljes mértékben elégedettek lehetnek a munkahelyükkel, míg 288-an (39,6 százalék) inkább elégedettnek. A semlegesnek 206-an (28,3 százalék) írták le az elégedettségüket, míg inkább elégedetlennek érezték magukat 39-en (5,4 százalék). Viszont az anyagi helyzethez képest többen, 35-en (4,8 százalék) nyilatkozott úgy, hogy teljes mértékben elégedetlen a munkahelyével.

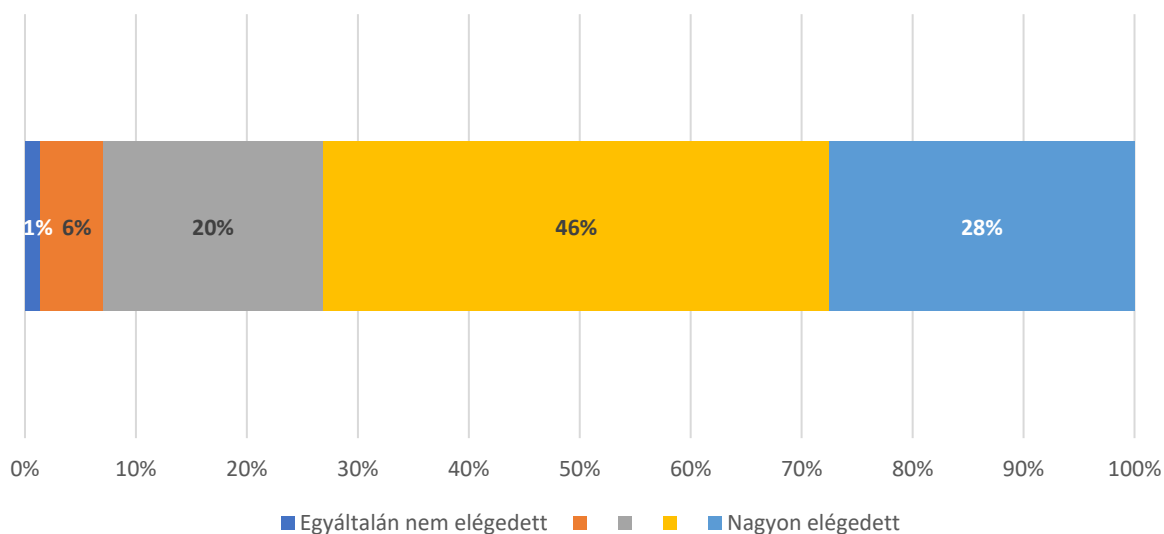
4. ábra – A foglalkozással való elégedettség mértéke (n=728 fő és százalék)

A munkahely mellett a foglalkozással való elégedettség is érdekelt minket. Hasonló eredményeket kaptunk, mint a munkahely kapcsán, illetve a teljesen elégedettek aránya meglepő módon jóval, 13 százalékkal magasabb, mint a munkahellyel teljesen elégedettek aránya. Összesen 250 fő (34,3 százalék) érzi teljes mértékben elégedettnek magát a foglalkozásában, míg 271-en (37,2 százalék) inkább elégedett vele. A semleges választ adók száma ebben az esetben 154 fő (21,2 százalék) volt. A végzett foglalkozásával 31 fő (4,3 százalék) kevésbé, míg 22-en (3 százalék) teljes mértékben elégedetlenek.

A válaszadók 72%-a elégedett a foglalkozásával és 62%-uk a munkahelyével.

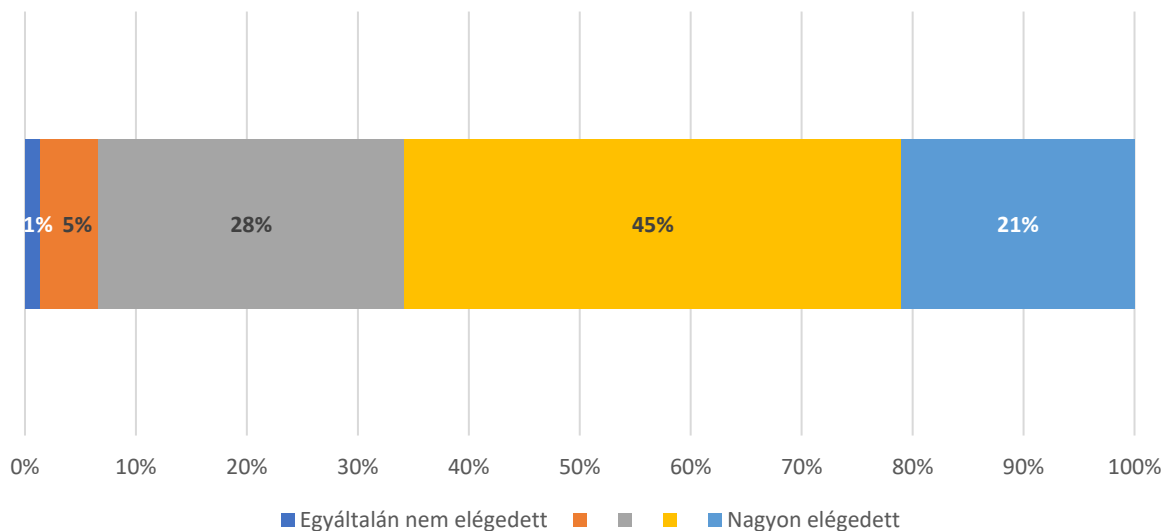
5. ábra – Az egészségi állapottal való elégedettség mértéke (n=728)

A sporthoz, egészséghez kapcsolódó kutatások esetében fontos kérdés, hogy a válaszadók mennyire érzik megfelelőnek az egészségi állapotukat. A mintánk sajátosságaként már bemutattuk, hogy a sport iránt elkötelezettebb válaszadók kerültek túlsúlyba a kitöltés során, ami a kérdésre adott válaszokban is visszatükröződött. A válaszadók 73,1 százaléka elégedett az egészségi állapotával, köztük 200-an (27,5 százalék) teljes mértékben, míg 332-en (45,6 százalék) az inkább elégedett választ jelölték. Semlegesnek 145-en (19,9 százalék), inkább elégedetlennek 41-en (5,6 százalék), teljes mértékben elégedetlennek pedig csupán 10-en (1,4 százalék) mondták magukat.

Az előzetes eredmények alapján összefüggés figyelhető meg az egészségi állapot megítélése és az életkor között. Minél idősebbek a válaszadók, annál kevésbé elégedettek.

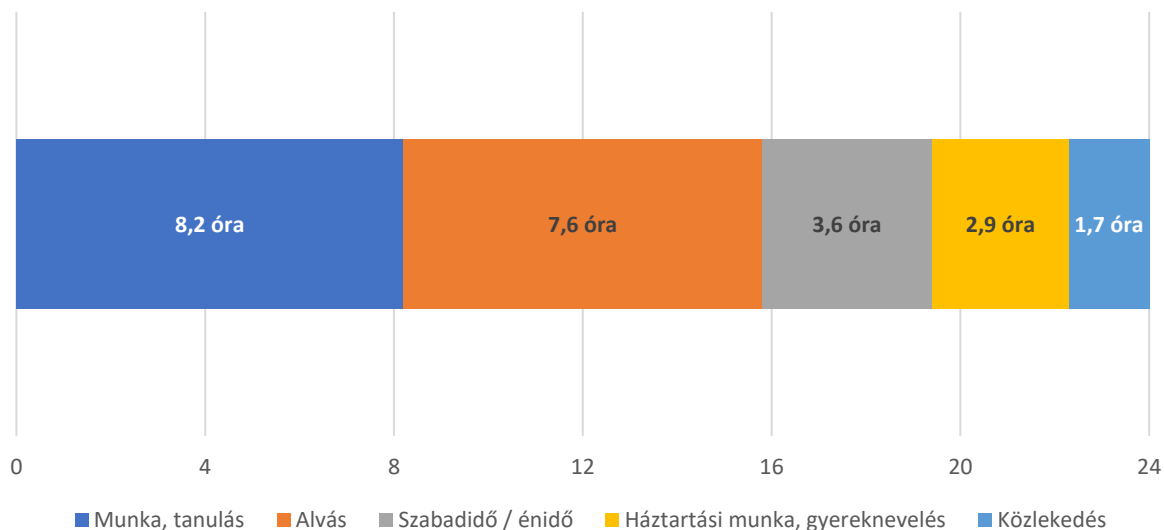
6. ábra – Az életszínvonallal való elégedettség mértéke (n=728)

Az életszínvonallal való elégedettség az öt szempont közül, az átlagot tekintve a középmezőnyben végzett. A válaszadók között 153 olyan személy (21 százalék) volt, aki teljes mértékben elégedettként írta le magát. Az inkább elégedettek száma 326 (44,8 százalék) volt. Semlegesként 201-en (27,6 százalék) jellemezték az életszínvonalukat, míg inkább elégedetlenként 38-an (5,2 százalék), teljes mértékben elégedetlenként 10-en (1,4 százalék). Sok esetben összefüggések mutathatók ki a megkérdezettek életkora és az elégedettség szintje között. Minél idősebb a válaszadónk, annál kevésbé elégedett az egészségi állapotával és az életszínvonalával, ez utóbbinál a legidősebbek, a 65+-osok kivételt képeznek, mert elégedettebbek, mint az őket megelőző 55-65 éves korosztály. Az anyagi helyzetet illetően az

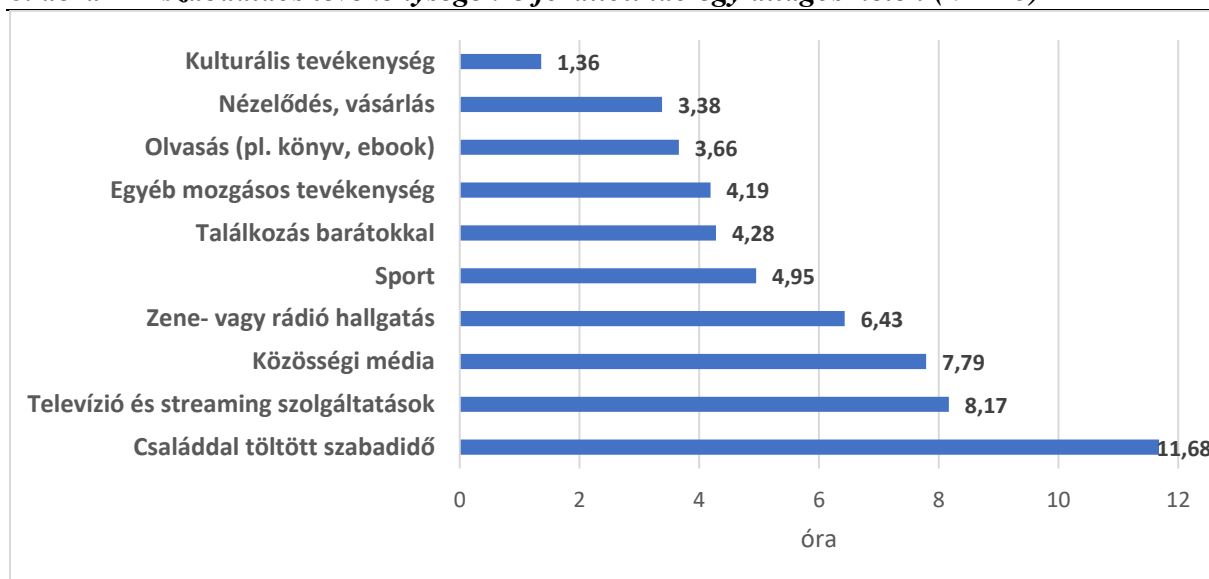
55-65 évesek a legelégedetlenebbek, őket követik a 24-34 évesek. Érdekes, hogy a 14-24 évesek vannak legjobban megelégedve az anyagi helyzetükkel.

7. ábra – Egy átlagos nap időbeosztása (n=728)

Az első kutatási eredmények azt mutatják, hogy egy átlagos napon a munka, tanulás, illetve az alvás azok a tevékenységek, melyekre a legtöbb időt fordítják kitöltőink, ezek felülről és alulról a 8 órát közelítik. A szabadidő, “énidő” meglepően soknak tűnő, aminek minőségi eltöltési ideje értéke lehet a társadalom átlagos napi időfelhasználásának. Jelentős idő töltődik az ún. háztartás-gazdaságban és értékes minőségi időt veszítünk el közlekedéssel, városi logisztikával.

8. ábra – A szabadidős tevékenységekre fordított idő egy átlagos héten (n=728)

Egy átlagos héten kiemelkedő a családdal töltött szabadidő, amit azonban sajnálatos módon egy passzív, képernyő, monitor előtt, valamint a közösségi média használatával töltött idő követ.

Kevésnek mondható a kulturális tevékenységgel eltöltött idő, s középmezőnyben szereplők a sporttal, egyéb mozgásos tevékenységgel, illetve a barátokkal töltött aktív, közösségi időtöltések.

5. táblázat – A gyermekkori sportolás keretei (n=728)

	Válaszok		A rész minta százalékában
	Fő	A válaszok százalékában	
Igazolt sportoló voltam	308	33,3%	42,3%
Családdal, barátokkal, egyedül sportoltam	214	23,1%	29,4%
Oktatási intézményben (iskolai különórák, pl. DSK)	302	32,6%	41,5%
Nem sportoltam	94	10,2%	12,9%
Nem emlékszem	7	0,8%	1,0%
	925	100,0%	127,1%

A kérdőív kitöltői közt jelentős csoportot alkottak a versenyrendszerben, így igazolás, sportorvosi engedélyekkel sportolók száma, de másodikként azon csoport a jellemző, amely a testnevelés órán kívül, de oktatási intézményben sportolt. Mindez kiemelten teszi fontossá és támasztja alá, hogy a mindennapos testnevelés bevezetése mellett továbbra is fontos, hogy az iskolák sportolási lehetőséget szervezzenek és biztosítsanak a tanórákat követően a köznevelési intézményekben.

6. táblázat – Gyermekkori igazolt sportolóként töltött idő (n=308 fő)

	Fő	A válaszok százalékában	A rész minta százalékában
0–1 év között	8	2,60%	1,10%
2-5 év között	96	31,17%	13,19%
5 évnél tovább	204	66,23%	28,02%

A 18 életévet megelőző gyermekkorban a válaszadók jellemzően 5 évet meghaladón sportoltak igazolt formában, ami valószínűsíti a sportolás óvodáskort követő, iskolás korban történő megkezdését, s a tanulással párhuzamos végzését.

A válaszadók 42 százaléka igazolt sportoló volt gyermekkorában és az igazolt sportolók 66 százaléka 5 évnél hosszabb ideig

IV.2) Résztvételi (aktív) sportfogyasztás

7. táblázat – Sporttevékenységre fordított idő (n=728 fő)

	Fő	Százalék
Hetente 6-7 alkalommal (Napi rendszerességgel)	114	15,7%
Hetente 4-5 alkalommal	158	21,7%
Hetente 2-3 alkalommal	222	30,5%
Hetente (1 alkalommal)	70	9,6%
Havonta 1-2 alkalommal	60	8,2%
Havonta vagy annál ritkábban	60	8,2%
Soha	44	6%

A válaszadók közül legtöbben heti 2-3 alkalommal sportolnak, amelyet a heti 4-5 alkalom követ. A mintában szereplők közel 16 százaléka pedig napi rendszerességgel sportol. Azonban a havonta 1-2 alkalommal, illetve az ennél ritkábban vagy soha együttes válaszaránya meghaladta a második helyen említett hetente 4-5 alkalommal végzett sportolási tevékenységet. A férfiak között 7,3 százalékkal magasabb a mindennap sportolók aránya, mint a nők között, míg a legalább heti 2-3 alkalommal sportolók között a különbség 11,7 százalék. Ezzel szemben a nők között a legfeljebb havonta egy-két alkalommal sportolók aránya 13 százalékkal magasabb, mint a férfiak esetében.

A családi állapot tekintetében kirajzolódik, hogy az egyedülállók és a párkapcsolatban élők jellemzően többen sportolnak, mint a házasságban élők, akár a férfiakra, akár a nőkre legyen szó.

Hasonlóképpen összefüggést találunk a lakóhely típusa és a sportolás mennyisége között. A nagyobb településen – így pl. a fővárosban – élők többet sportolnak, mint a kisebb településeken élő válaszadók és faluban/községben élők esetében figyelhető meg a legalacsonyabb intenzitású sporttevékenység.

Végül pedig az iskolai végzettség és a sportolás gyakorisága közötti összefüggésként megállapítható, hogy a felsőfokú végzettséggel rendelkező válaszadók jellemzően gyakrabban sportolnak, mint legfeljebb a középfokú végzettséggel rendelkezők. A felsőfokú végzettséggel rendelkezők között a heti legalább 2-3 alkalommal sportolók aránya 16 százalékkal magasabb. *A fenti eredmények megerősítenek több, a korábbi években is sokszor előkerülő és sokszor alapvetőnek kezelt összefüggést a szociodemográfiai tényezők és a sporttevékenység között.*

Fontos összefüggésként jelentkezik továbbá, hogy az előzetes eredmények alapján azok, akik gyakrabban végeznek sporttevékenységet jellemzően elégedettebbek az egészségügyi

állapotukkal, valamint, hogy a saját életszínvonalukkal elégedettebbek jellemzően többet sportolnak, mint elégedetlen társaik.

8. táblázat – Sporttevékenységre fordított idő mennyisége és minősége (n=728 fő)

	Igen	Nem
A sport mennyisége eléri a 75 perc intenzív mozgást	267 (37%)	461 (63%)
A sport mennyisége eléri a 150 perc közepesen intenzív mozgás	258 (35%)	470 (65%)
Egyiket sem éri el	101 (14%)	627 (86%)
Nem sportol legalább hetente	102 (14%)	

A sporttevékenység kapcsán a gyakoriság mellett fontos annak hossza és intenzitása. Sportolóként definiáljuk azt a személyt, aki legalább heti 3 alkalommal összesen legalább 75 perc intenzív és/vagy 150 perc közepesen intenzív testmozgást végez. A mintában válaszadók 36,7 százaléka mozog legalább 75 percet intenzíven, míg 35,4 százalékuk felelte azt, hogy legalább 150 percet mozog közepes intenzitással.

A mozgás gyakoriságát és intenzitását figyelembe véve a válaszadókat a klaszteranalízis segítségével négy egymástól jól elkülöníthető csoportra bonthatjuk.

1. csoport a *Nem sportolók („Kényelmesek”)* csoportja (n=164 fő; 22,5 százalék). A csoportban található személyek havi 1-2 alkalommal vagy annál kevesebbszer sportolnak és a testmozgás így természetesen nem éri el a fent említett értékeket.
2. csoport a *Rendszeresen, de keveset sportolók („Lötyögők”)* csoportja (n=104; 13,9 százalék). A csoporthoz tartozók jellemzően heti 1-2 alkalommal edzenek és összességében nem érik el sem a 150 perc közepes, sem a 75 perc intenzív mozgásmennyiséget.
3. csoport a *Gyakran, de nem intenzíven sportolók („Kitartók”)* csoportja (n=258 fő; 35,4 százalék). A csoporthoz tartozik az összes olyan válaszadó, aki a 150 perc közepes mozgást jelölte meg a válaszában. Közülük néhányan (n=62 fő) elérik a 75 perc intenzív mozgást is, de döntő többségük nem.
4. csoport a *Gyakran és intenzíven sportolók („Intenzívek”)* csoportja (n=205; 28,2 százalék). A tagok jellemzően hetente 3-6 alkalommal végeznek mozgásos tevékenységet és elérik a legalább 75 perc intenzív testmozgást. Közülük senki sem

jelölte, hogy a 150 perc közepes intenzitású mozgást is teljesítené, vagyis feltételezhető, hogy alapvetően intenzív edzést végeznek.

A válaszadók felosztása különösen a későbbi, részletesebb elemzések szempontjából bír majd kiemelt fontossággal számunkra.

9. táblázat – A nem sportolás okai (n=164 fő)

	Válaszok		A részminta százalékában
	Fő	A válaszok százalékában	
Nincs rá időm	98	39,5%	59,8%
Nincs számomra vonzó lehetőség a közelben	35	14,1%	21,3%
Nincs megfelelő társaságom	32	12,9%	19,5%
Egészségi állapotom miatt	26	10,5%	15,9%
Anyagi okok miatt	19	7,7%	11,6%
Nem szeretek sportolni	19	7,7%	11,6%
Egyéb	8	3,3%	4,9%
Nem tartom fontosnak, szükségesnek	6	2,4%	3,7%
Mit szólnak mások, lelki okok	3	1,2%	1,8%
	248	100,0%	151,2%

Összesen 164 fő jelezte a kérdőívben, hogy legfeljebb havonta 1-2 alkalommal sportol. Tőlük megkérdeztük, hogy milyen okok húzódnak meg a nem mozgás mögött. A kérdés kapcsán több választ is megjelölhettek a kitöltők. 164 válaszadó összesen 248 indokot jelölt meg, amelyek közül az időhiányt jelölték meg a legtöbben, összesen 98-an, ami a nem sportolók 59,8 százaléka. A második helyre a megfelelő hely (21,3 százalék), míg a harmadikon a megfelelő társaság (19,5 százalék) hiánya került. Fontos okként jelentkezett még a válaszadók egészségügyi állapota (15,9 százalék). Az egyéb válaszok között a lustaság volt a leggyakoribb válasz, összesen 5-en jelölték meg ezt az indokot.

A nem sportolók csoportjában a teljes minta arányaihoz képest felülreprezentáltak a nők (78 százalék) alul reprezentáltak a fiatalok, a részminta mindössze 28 százalékát teszik ki a 14-34 évesek. Ezzel ellentétesen az idősebb generáció képviselői felülreprezentáltak. A részminta 48,8 százaléka 45 évnél idősebb. A 45-64 éves korosztály legnagyobb része (38 százaléka) ehhez a csoporthoz tartozik. Felülreprezentált továbbá a faluban/községben élők csoportja, míg a budapestiek alul reprezentáltak. Hasonló módon felülreprezentáltak a házasok (a részminta 43,9 százaléka) és alul reprezentáltak az egyedülállók. Az egyéb városban élők közül szintén ebbe a csoportba tartozik a válaszadók legnagyobb százaléka (31,3 százalék).

*A mozgás elmaradásának leggyakoribb oka az időhiány.
A nem sportolók közel 60 százaléka ezen indokot jelölte meg a nem mozgás*

10. táblázat – A legalább hetente sportolók által űzött sportágak (n=564)

	Fő	Százalék (n=728)
Edzőtermi edzés (egyéni és csoportos egyaránt, aerobic is ide tartozik)	226	31,04%
Futás	212	29,12%
Kerékpár	172	23,63%
Jóga/pilates, egyéb body and mind típusú sport	100	13,74%
Úszás	68	9,34%
Túrázás	66	9,07%
Labdarúgás	57	7,83%
Egyéb csapatsport	50	6,87%
Tánc	31	4,26%

A válaszadók által leggyakrabban űzött sport az edzőtermi edzés, amelyet a futás és a kerékpározás követ. Ennek magyarázata, hogy a válaszadók feltehetően nem kizárólag a kérdőív időszakában végzett sporttevékenységükre, hanem az elmúlt időszakra is asszociáltak. Máskülönb feltehetően alacsonyabb arányban jelent volna meg az edzőtermi sport. A futás és kerékpározás tradicionálisan a leggyakrabban végzett sporttevékenységnek számítanak, ahogyan az ötödik helyen végző úszás és hatodik túrázás is. A korábbiakhoz képest komoly változásnak tekinthető, hogy a jóga és pilates, valamint az ezekhez hasonló, „body and mind” típusú mozgásformákat a negyedik leggyakoribb tevékenységként jelölték meg a válaszadók, amely révén kijelenthetjük, hogy hazánk is követi az ehhez kapcsolódó nemzetközi tendenciákat.

Az edzőtermi sportok a legelterjedtebbek és egyre népszerűbbek a „body and mind” típusú mozgásformák.

11. táblázat – Különböző helyszíneken végzett sporttevékenység gyakorisága (n=564)

	Soha			Néha			Gyakran			Mindig		
	Fő	Sor %	részminta %-ban	Fő	Sor %	részminta %-ban	Fő	sor %	részminta %-ban	Fő	sor %	részminta %-ban
Otthon sportol	63	11,2%	8,7%	248	44%	34,1%	177	31,4%	24,3%	76	13,5%	10,4%
Szabadban sportol	35	6,2%	4,8%	200	35,5%	27,5%	244	43,3%	33,5%	85	15,1%	11,7%
Egyesületi vagy állami sportlétesítményben sportol	317	56,2%	43,5%	101	17,9%	13,9%	90	16%	12,4%	56	10%	7,7%
Magán sportlétesítményben	202	35,8%	27,8%	179	31,7%	24,6%	125	22,1%	17,2%	58	10,3%	8%
Munkahelyen, munkahelyi sportlétesítményben	468	83%	64,3%	69	12,2%	9,5%	17	3%	2,3%	10	1,7%	1,4%

A legalább hetente sportoló válaszadóinkat (564 fő) tekintve a legjellemzőbb a szabadban való sportolás, ezt követi az otthon végzett sporttevékenység. A nemeket tekintve a férfiaknál jellemzőbb az otthoni sportolás, a foglalkoztatási státuszt tekintve pedig az inaktívakra. Erre nyilván a koronavírus-helyzet is ráerősített, bár a válaszadók közel harmada magán sportlétesítményben sportolt gyakran (22,2 százalék), vagy mindig (10,3 százalék). Jellemzően a városban lakó, fiatalabb korosztály jár ilyen létesítményekbe, a válaszadóink 35,8 százaléka ugyanakkor soha nem járt magán sportlétesítményben. Egyesületi vagy állami sportlétesítményben sportol a megkérdezett tanulók 40 százaléka, és ez a sportolási helyszín is inkább a férfiakra jellemző. A munkahelyi sport vonatkozásában sajnálatos tény, hogy nagyon kevesen sportolnak munkahelyen vagy munkahelyi sportlétesítményben, a válaszadók 83 százaléka soha.

A szabadban sportolók 43 százaléka gyakran, míg 15 százalékuk kizárólag ott végez sporttevékenységet.

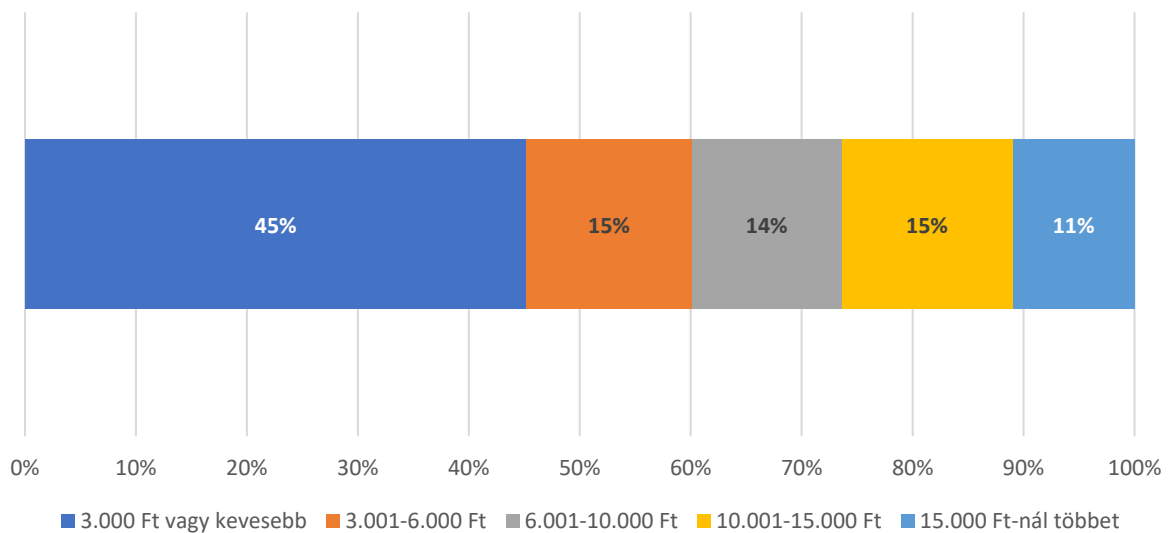
12. táblázat – A legalább hetente sportolók kivel, kikkel sportolnak? (n=564 fő)

	Fő	A részminta százalékában
Egyedül	372	66,0%
Barátokkal (akikkel egyébként is jó a kapcsolatom)	217	38,5%
Családdal, párral	185	32,8%
Csoportos edzésre járó sportársakkal (pl. jógacsoport, spinning csoport)	165	29,3%
Online módon egyéni vagy csoportos formában	66	11,7%
Kollégákkal sportol	38	6,7%
Egyéb, éspedig	24	4,3%

A legalább hetente sportolók kétharmada leginkább egyedül végez sporttevékenységet. Ezt követi a barátokkal (38,5 százalék), majd a családdal vagy párral (32,8 százalék) való együtt sportolás, a csoportos edzést 29 százalék választotta. Az online sportolási formát a legalább hetente sportoló válaszadóink 11,7 százaléka jelölte meg, ezt a jelenséget érdemes lesz figyelemmel kísérni a jövőben. Kollégáival mindösszesen 6,7 százalék sportol együtt, nem is feltétlen a munkahelyükön.

A sportolók kétharmada leginkább egyedül végez testmozgást.

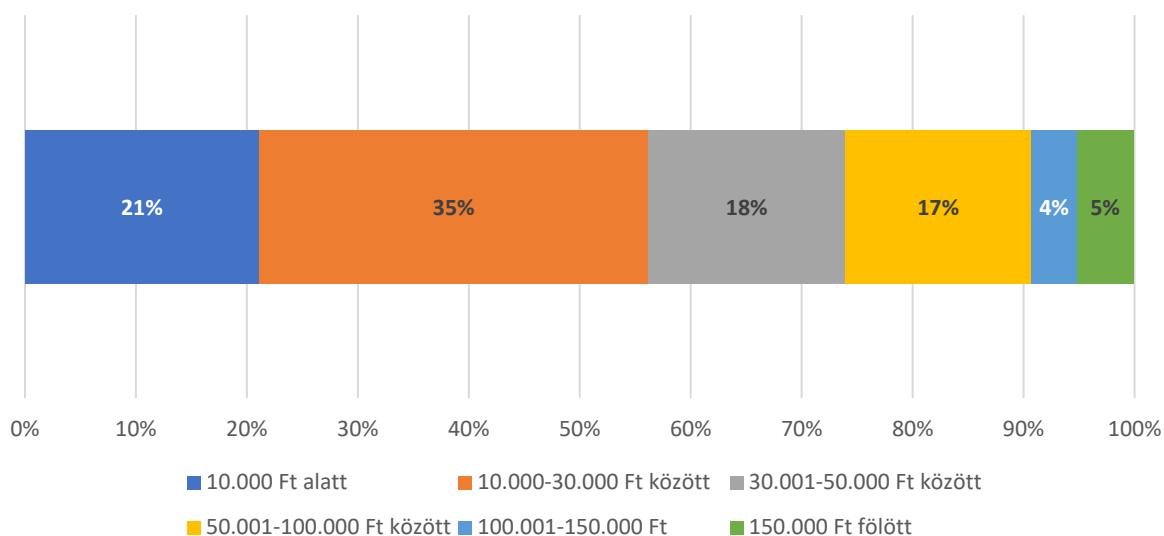
9. ábra – Belépőre és nevezési díjra költött havi összeg (n=564 fő)

A legalább hetente sportolók nagy része, 45,2 százaléka 3.000 forintnál kevesebbet költ havi szinten saját belépőjegyre, tagsági díjra vagy nevezési díjra. Mindösszesen csak 11 százalékuuk szán 15.000 forintnál többet havi szinten. Gyenge pozitív a kapcsolat az észlelt életszínvonal és a költés között, valamint az életkor és a lakhely is meghatározó, a fiatalabbak és a nagyobb településtípuson lakók javára.

A sportolók közel fele 3.000 forintot sem költ havonta tagságra, nevezésre.

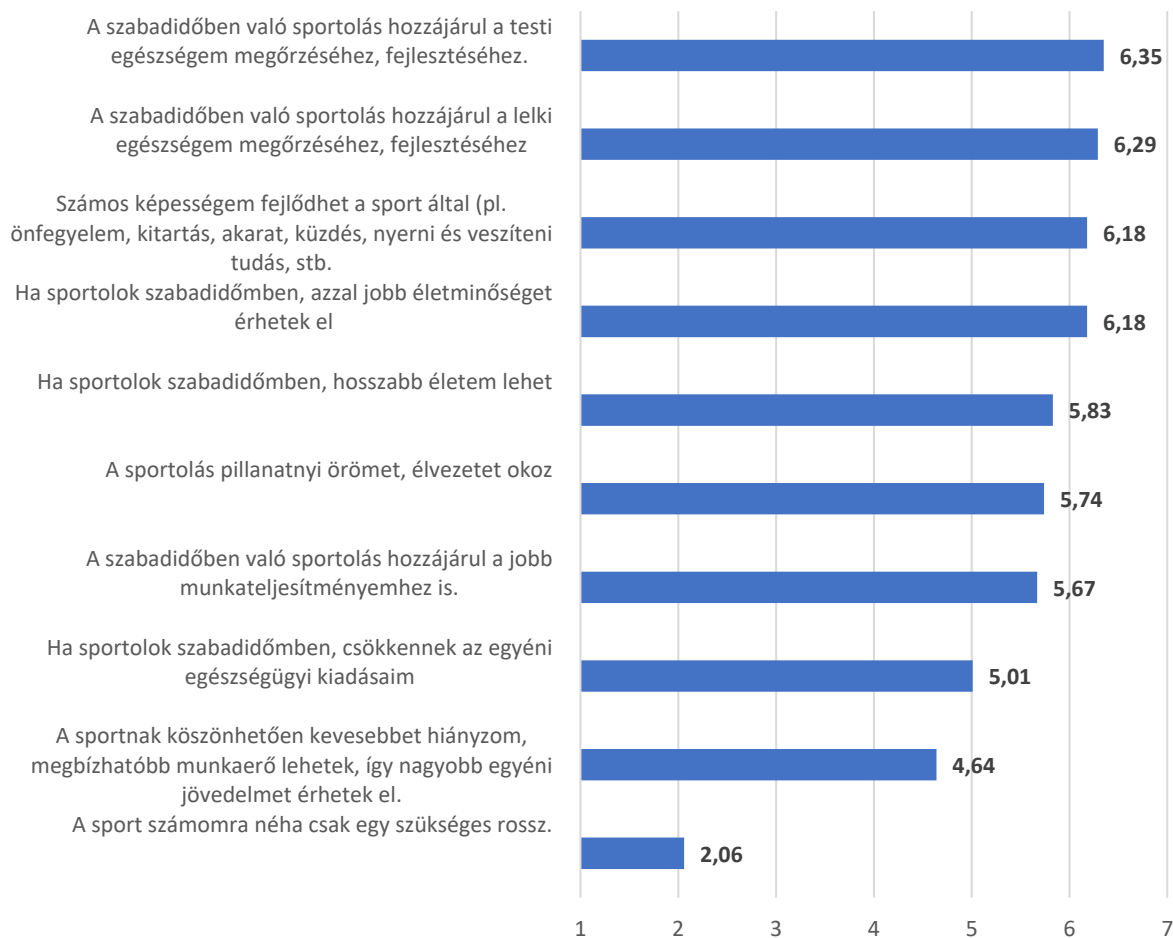
10. ábra – Saját használatú sportszerre költött éves összeg (n=564 fő)

Éves szinten legjellemzőbb a 10.000 és 30.000 forint közötti költés sportszerre, sportruházatra, a válaszadók 35,1 százaléka ebbe a kategóriába esik, ezt követi 21,1 százalékkal a 10.000 forint alatti költés. Mindösszesen 5,1 százalék költ 150.000 forint fölött évente, de 100.000 és 150.000 forint között is csak 4,1 százalék. A férfiak többet költenek saját használatú sportszerekre, mint a nők.

Éves szinten sem szánunk túl sokat saját használatú sportszerre, sportruházatra.

11. ábra – A szabadidősporttal kapcsolatos vélemények (n=728)

A 728 válaszadó véleménye szerint a szabadidőben való sportolás leginkább a testi és lelki egészség megőrzéséhez és fejlesztéséhez járul hozzá, hétfokozatú skálán 6,35 és 6,29-es átlagot kaptak ezek a válaszok. A magasabb végzettségűeknél az átlaghoz képest még magasabb értékeket kaptak ezek a kijelentések. Hat feletti értékelést kapott még a jobb életminőség elérése a sportolás által, valamint számos képesség fejlesztésének lehetősége. Örömteli, hogy ilyen nagy mértékben vallják, érzékelik a szabadidőben való sportolás jótékony hatásait. A válaszadók kevésbé érzékelik a szabadidősport munkaerőpiaci helyzetükre való jótékony hatásait, a munkahelyről való kevesebb hiányzás, megbízhatóbb munkaerővé válás, nagyobb egyéni jövedelem elérése csak 4,64-ös átlagértéket kapott, a pozitív állítások közül ez a legalacsonyabb érték. Az egyes korcsoportok véleménye eltér a képességfejlesztés megítélésénél, a fiatalabbak, a tanulók sokkal magasabbra értékelik ezt, nekik nagyon fontos érték.

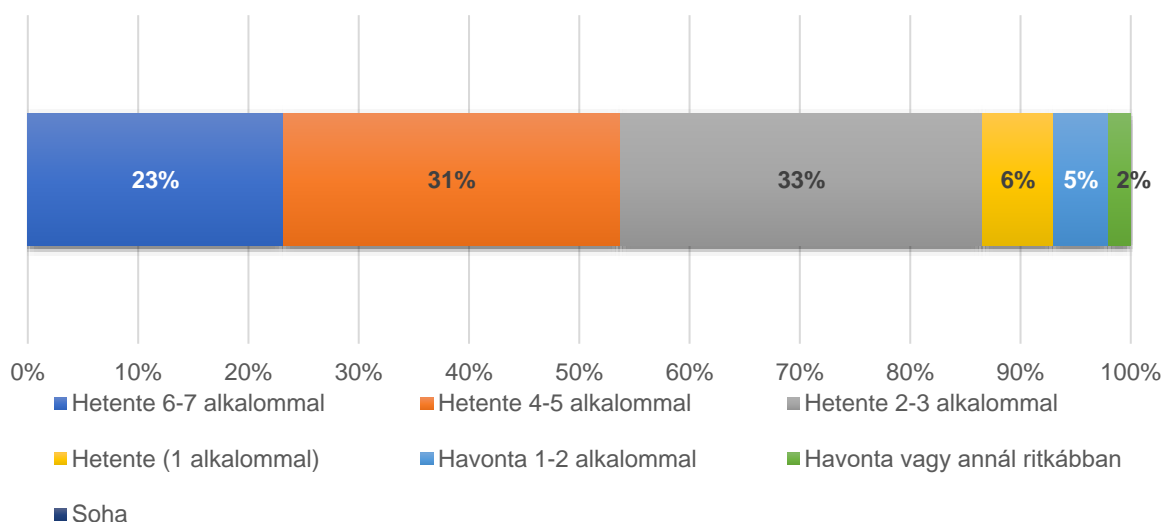
Sportolással testi-lelki egészséget kapnak a megkérdezettek - a fiatalabb korosztály pedig képességei fejlesztésének lehetőségét látja a sportban.

13. táblázat – Részvevőként választott szabadidősport-rendezvények sportága (n=298)

	Fő	A részminta százalékában
Futás	137	46,0%
Edzőtermi edzés (egyéni és csoportos egyaránt, aerobic is ide tartozik)	111	37,2%
Kerékpár	87	29,2%
Egyéb, éspedig:	69	23,2%
Egyéb csapatsport	45	15,1%
Labdarúgás	43	14,4%
Úszás	41	13,8%
Jóga/pilates, egyéb body and mind típusú sport	38	12,8%
Túrázás	37	12,4%
Tánc	18	6,0%

A kérdőívet kitöltők 41 százaléka az elmúlt három évben sportolóként vett részt valamely hazai szabadidősport-rendezvényen. A résztvevő versenyzők 62,1 százaléka futóversenyen szerepelt, tehát a futás a legkedveltebb a kitöltők körében. Ezt követi a túrázás 48,7 százalékkal, míg kerékpárhoz kapcsolódó rendezvényen a kitöltők 31,9 százaléka vett részt.

12. ábra – A versenyeken is indulók sportolásai gyakorisága (n=728)

Az eredmények megmutatják, hogy azok a szabadidősportolók, akik versenyen is indulnak, többet is edzenek. Egyrészt lehet, hogy aki versenyen indul, az a felkészülés okán sportol többet, másrészt pedig aki többet sportol, az versenyen is szereti megmérettetni magát. A versenyen indulók több mint 50 százaléka (53,7 százalék) hetente 4-5 vagy akár 6-7 alkalommal is sportol, leginkább futnak, edzőteremben edzenek vagy kerékpároznak. Akik nem indulnak versenyeken, azok 50 százaléka hetente egyszer, vagy még ritkábban sportol. Ugyanez az arány csupán 13 százalék a versenyen indulók között.

A legnépszerűbb szabadidős sportágakat tekintve arra is rákérdeztünk, hogy a versenyen indulók az elmúlt 3 évben összesen hány alkalommal indultak. Tíznél több alkalommal a futás (a válaszadók 15,1 százaléka), a labdarúgás (12,4 százalék) és a fitnessz (11,7 százalék) esetében vettek részt rendezvényen. Ugyanakkor az úszás, akadályversenyek és a kajak-kenu, evezés esetében tipikusan az évenkénti 1-3 alkalom a jellemző.

A különböző szabadidősport-rendezvényen indulóktól azt is megkérdeztük, hogy legszívesebben melyikre emlékeznek vissza sportág és helyszín tekintetében. 290 fő nevezte meg legkedvesebb emlékét, amelyek közel 50 százaléka Budapesthez és a Balatonhoz kötődik, Budapest 41 százalékban, a Balaton különböző települései pedig 7 százalékban voltak helyszínei ezen sportrendezvényeknek. A Balaton esetében az úszás, a Főváros esetében a futás adják a meghatározó élményt a kitöltőknek.

A futás még mindig a leggyakoribb szabadidős versenysport. Futóversenyen vesznek részt a legtöbben és itt a legmagasabb a 10-nél több versenyen indulók aránya is

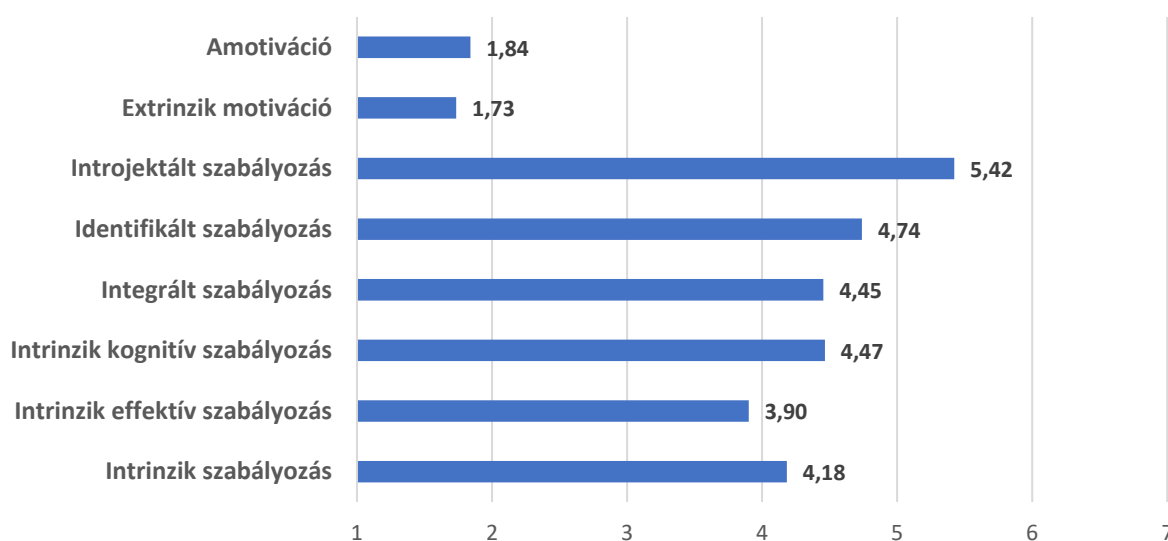
14. táblázat – A külföldi versenyekre utazás módja (n=95)

	A rész minta százalékában
Utazás távolsági közlekedéssel (vonat, busz)	21,1%
Utazás repülővel	13,3%
Szállás	27,5%
Étkezés	31,2%
Nem vettem igénybe ilyen szolgáltatásokat	6,9%

A résztvevők 84,1 százaléka vett igénybe szolgáltatást külföldi sportrendezvényhez kapcsolódóan. A legtöbbet utazásra (34,4 százalék) és étkezésre (31,2 százalék) költöttek, de 27,5 százalékuk szállásért is fizetett a helyszínen.

A külföldi szabadidősport-rendezvényeken részt vevők átlagosan 2-3 éjszakára vesznek igénybe szállást a helyszín közelében, ha pedig repülővel érkeztek, akkor az átlagnál jóval hosszabban, 4,5 éjszakára. Hazai rendezvények esetén átlagosan 1 éjszakát töltenek otthonról távol.

13. ábra – Résztvételi sportfogyasztás motivációi (n=564)

Az önmeghatározás-elmélete alapján a sportolónak különböző okai lehetnek a sporttevékenység végzésére. Ebben megnyilvánulhat valamilyen külső tényező pl. például valamilyen díjazás, vagy egy külső személy befolyása. Ugyancsak motiválhatják a sportolókat olyan belső tényezők, mint a tanulás-, vagy fejlődés iránti vágy. A mintánkban a legmagasabb motivációs ingerként az introjektált szabályozás jelenik meg (5,4-es átlaggal). Az introjektált szabályozás olyan külső motivációs elem, amely esetben a külső motivációs tényező integrálódása már megkezdődik. A szakirodalom sokszor úgy határozza meg, hogy azok

képviselik ezt a motivációs bázist, akik nem feltétlenül elégedettek az alakjukkal, külső megjelenésükkel. Ez a szabadidősportolók esetében nem meglepő. A második legmagasabb az identifikált szabályozás szintje (4,74). Az identifikált szabályozás lényege, hogy a sportoló már nem külső tényezőket tart fontosnak, hanem magának a sporttevékenységnek a végzése válik fontossá. Az integrált szabályozás a harmadik (4,45) legmagasabb tényező. A szintén a külső motiváció részének tekinthető szabályozási elem lényege, hogy a sporttevékenység már szerves részét képezi a sportoló érték- és normarendszerének. Célja a saját érdekeinek érvényesítése. A valós, belső, vagyis intrinzik motiváció szintje (4,14) relatíve alacsonyabb, különösen a mozgástanulás és tökéletesítés (3,9) iránti belső vágy. Paic és munkatársai (2017) hivatásos és amatőr versenysportolók között végzett kutatásával összehasonlítva érdekes megállapításokat tehetünk.

15. táblázat – Résztvételi sportfogyasztás motivációi a jelen (n=564) és egy versenysportolói (n=500) mintában

	Jelen kutatásban	Sorrend	Paic et al. (2017)	Sorrend
Intrinzik szabályozás	4,18	4.	4,9	2.
Intrinzik effektív szabályozás	3,90		4,7	
Intrinzik kognitív szabályozás	4,47		5,1	
Integrált szabályozás	4,45	3.	4,87	3.
Identifikált szabályozás	4,74	2.	4,77	4.
Introjektált szabályozás	5,42	1.	5,4	1.
Extrinzik motiváció	1,73	6.	2,59	5.
Amotiváció	1,84	5.	2,21	6.

A szabadidősportolók „öröm alapú” motivációja hasonló (a mintánkban a „Mert jobb érzésem van magammal kapcsolatban, amikor csinálom” kapta a legmagasabb értékelést 5,92-vel), mint a versenysportoló társaiké, azonban nem válik, akár stresszt is kiváltó negatív értelemben vett „passzióvá”. Emiatt a motiváció szintje is alacsonyabb és nincs jelen a versenysportolóokra olykor jellemző kiégés. Emellett különbség, hogy az extrinzik szabályozás szintje jóval alacsonyabb, vagyis szinte egyáltalán nincs jele a másoknak – pl. családnak, edzőnek stb. – való megfelelési kényszer. Szintén érdekes a motivációk sorrendjének összehasonlítása. Míg mindkét kutatás az introjektált motivációt hozta ki elsődleges motivációként, addig az intrinzik motiváció a versenysportolóknál második, míg esetünkben csupán negyedik helyen található.

IV.3) Nézői (passzív) sportfogyasztás

16. táblázat – A nézői sportfogyasztás egyes típusainak gyakorisága (n=728)

		Soha	Hetente	Hetente többször	Naponta	Naponta többször
Sporthírek újságban	Fő	415	132	73	52	56
	Százalék	57,0%	18,1%	10,0%	7,1%	7,7%
Sporthíreket internetes honlapon, portálon	Fő	210	168	106	92	152
	Százalék	28,8%	23,1%	14,6%	12,6%	20,9%
Sporthírek a közösségi médiában	Fő	210	171	109	104	134
	Százalék	28,8%	23,5%	15,0%	14,3%	18,4%
Sport hetilap/magazin	Fő	605	89	22	7	5
	Százalék	83,1%	12,2%	3,0%	1,0%	0,7%
Sportrendezvény/sportesemény közvetítés televíziós műsorszolgáltatón	Fő	260	236	149	39	44
	Százalék	35,7%	32,4%	20,5%	5,4%	6,0%
Sportrendezvény/sportesemény közvetítés számítógépen/tableten/telefonon	Fő	352	211	104	33	28
	Százalék	48,4%	29,0%	14,3%	4,5%	3,8%

A nemzetközi trendeknek megfelelően egyre kevesebben olvasnak nyomtatott sajtótermékekben sporthoz kapcsolódó híreket. A megkérdezettek közül 57 százalék soha nem olvas sporthíreket újságban, míg 83 százalékuk nem vesz a kezébe sportról szóló magazint, illetve hetilapot. Különösen igaz ez a fiatalabb korosztály tagjaira. Papír alapú médiumban a 14-24 évesek mindösszesen 19,4 százaléka olvas legalább hetente sporthíreket. De a TV/rádió is csupán 25,6 százalékban van jelen a korosztályban (szemben pl. a 45-54 évesek 44 százalékaival). Ezzel egyidejűleg az internetes sporthír fogyasztás válik a leggyakoribbá, amelyben viszont – nem meglepő módon – a fiatal generáció az éllovas. A megkérdezettek összesen 33,5 százaléka legalább naponta néz/hallgat vagy olvas ilyen platformon sporthíreket (a 14-24 éves korosztályban ez az arány 38 százalék). Hasonló arányban, 32,7 százalékban teszik meg ugyanezt a közösségi média felületén (az előbb említett korosztály esetében ez 40 százalék feletti). A sportközvetítések esetében azonban a televíziót még nem előzi meg a számítógépes/tabletes vagy okostelefonon történő streamelés. Mondjuk kérdéses, hogy a hagyományos csatornákon, vagy okos TV segítségével stream oldalakról történik-e a tartalom fogyasztása? A fizikailag aktív sportfogyasztáshoz hasonlóan a férfi válaszadók fogyasztanak gyakrabban sporthíreket a hírek forrásától függetlenül.

Mára internetes portálokon és a közösségi médián keresztül keressük leggyakrabban a sporthíreket.

17. táblázat – Az interneten keresztül sportfogyasztás jellemző eszközei (n=465)

	Fő	Százalék	A részminta százalékában
Asztali számítógépen	46	6,3%	9,9%
Okostelefonon	325	44,6%	69,9%
Tableten	20	2,7%	4,3%
Laptopon/Notebookon	74	10,2%	15,9%
Összesen	465	63,9%	100,0%
Nincs válasz	263	36,1%	
Minta összesen	728	100,0%	

Az internet segítségével történő sportfogyasztás leggyakoribb eszközévé az okostelefon vált. Az internetet használók közel 70 százaléka (a teljes minta 45 százaléka), az okostelefonján keresztül fér hozzá az információkhoz. Az eszköz előnye több, mint négyszeres a második leggyakrabban használt laptop/notebook előtt. A fiatalok esetében az okostelefon aránya még magasabb. A 14-24 éves korosztályban az arány 83 százalék.

Az okostelefon vált a leggyakrabban használt internetes eszközzé a sporthírfogyasztás kapcsán.

18. táblázat – Sportrendezvény látogatás gyakorisága az adatfelvétel előtti 3 évben (n=728)

	Százalék
Legalább havonta többször	8,2%
Legalább évente 8-12 alkalommal	7,1%
Legalább évente 4-7 alkalommal	7,3%
Legalább évente 1-3 alkalommal	16,6%
Ritkábban, mint évente	26,1%
Soha	34,6%
Összesen	100,0%

A kérdésre választ adók több, mint harmada sohasem járt szurkolóként sportrendezvényen. A kitöltők 26,1 százaléka ritkábban járt, mint évente, azaz kevesebb mint 40 százalék vett részt legalább évente egyszer ilyen rendezvényen. Akik évente legalább négy alkalommal kimentek egy mérkőzésre szurkolni, ők a minta valamivel több mint ötödét teszik ki.

Akik gyakrabban járnak szurkolóként sportrendezvényekre, azok általában szabadidejükben egyébként is több időt töltenek barátaikkal és a közösségi médiában, ezért feltételezhetően társaságkedvelőbbek a rendezvényekre nem járó válaszadókhoz képest. Leggyakrabban pedig a 14-24 év korúak látogatják a mérkőzéseket.

19. táblázat – Bérletesek aránya (n=476)

	Fő	A rész minta százalékában
Igen	64	13,6%
Nem	411	86,4%
Összesen	476	100,0%

Az elmúlt 3 évben valamilyen mérkőzést megtekintők alig 14 százaléka kötődik valamely sportág hazai klubjához, csapatához, azaz a túlnyomó többség a sportrendezvényeket szurkolóként nem klubhűség miatt látogatja, hanem közvetlen szórakozás céljából (vagy egyáltalán nem látogatja azokat).

A férfiak jellemzően jóval magasabb arányban képviseltetik magukat a bérletes szurkolók között és a megyei jogú városban élők esetében a mérkőzésre járók között magasabb a bérletesek aránya (21 százalék), mint a budapestiek (9,7 százalék), vagy a megyei jogú városban élők (12,6 százalék) között. Vagyis a kisebb települések esetében a klubhoz való kötődés arányaiban nagyobb, mint a nagyobb városokban, így a sport a lokálpatriotizmus fontos eszköze.

Ezen felül megállapítható, hogy a bérlettel rendelkezők többet sportolnak, mint a nem bérletes társaik, különösen a mindennapos sporttevékenységet folytatók, és sporthíreket is nagyobb gyakorisággal fogyasztanak (különösen az interneten keresztül).

A bérlettel rendelkező szurkolók esetében mind a résztvevői, mind a nézői sportfogyasztás magasabb.

20. táblázat – Bérletesek száma (n=728)

	Fő	Százalék
Nincs	664	91,2%
Labdarúgás	20	2,7%
Kézilabda	18	2,5%
Jégkorong	9	1,2%
Kosárlabda	8	1,0%
Amerikai foci	3	0,4%
Labdarúgás, Kézilabda	2	0,1%
Vízilabda	2	0,3%
Futsal	1	0,1%
Röplabda	1	0,1%
WTCR autóverseny	1	0,1%
Összesen	728	100,0%

A kitöltők csupán 8,8 százaléka rendelkezik bérlettel, a bérletek 10 sportágban kerültek megnevezésre, ebből 1 kivételével mindegyik csapatsportág, a legtöbben a labdarúgáshoz kötődnek bérlettel. A fővároson kívüli településeken magasabb a bérletesek aránya. A sportklubhoz kötődés mértéke magasabb a nagyobb városokban.

21. táblázat – A válogatott mérkőzéseinek látogatása az elmúlt 3 évben (n=476)

	Fő	Százalék
Igen	225	30,9%
Nem	503	69,1%
Összesen	728	100,0%

A válaszadók közel harmada vett már részt az elmúlt 3 évben valamelyik válogatottunk megmérettetésein, ennek alapján a sportrendezvények látogatottsága összefügghet a közösséghez, nemzethez tartozás érzetével.

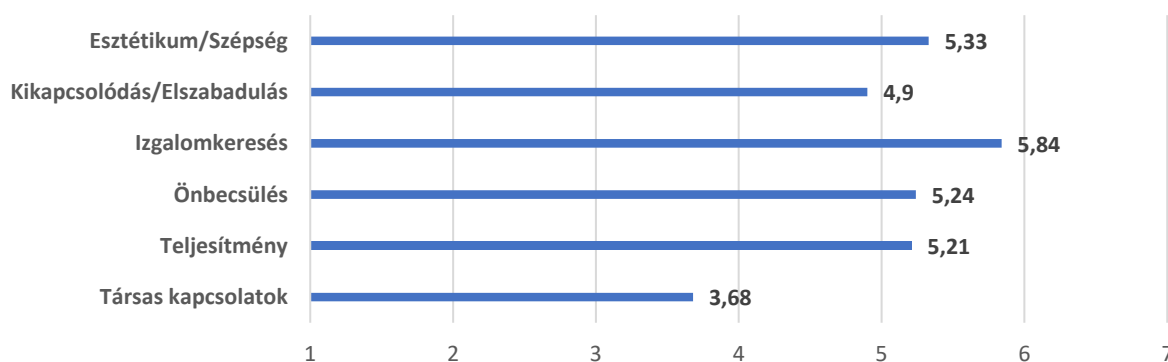
A válogatott mérkőzésekre is jellemzően a fiatalabbak és a férfiak járnak. A mintánkban lévő férfiak 40 százaléka, míg a nők 26 százaléka látogatott már ki valamelyik válogatottunk mérkőzésére az elmúlt három évben. A válogatott mérkőzések lebonyolításának helyszínei miatt nem meglepő módon a Budapesten élők látogattak el legnagyobb arányban válogatott mérkőzésre. A magasabb végzettségűek esetében szintén gyakoribb a válogatott mérkőzések látogatása.

22. táblázat – Az elmúlt 3 évben meglátogatott válogatott mérkőzések sportága (n=225)

	A rész minta százalékában
Labdarúgás	19,5%
Vízilabda	14,7%
Kézilabda	13,3%
Úszás	12,0%
Jégkorong	8,3%
Kosárlabda	5,2%
Röplabda	4,1%
Egyéb	22,9%

A minta közel 19,5 százaléka volt már a labdarúgó válogatott mérkőzésein, míg a vízilabda válogatottat 14,7 százalék látta élőben a helyszínen. A népszerűségi lista harmadik helyén 13,3 százalékkal a kézilabda szerepel, kicsit megelőzve az úszást (12 százalék). A jégkorong valamelyest lemaradva az ötödik helyen található a listán, 8,3 százalékkal.

14. ábra – A nézői sportfogyasztás motivációi a mintában (n=476)

A nézői sportfogyasztás kapcsán a mintában az izgalomkeresés motiváció kapta a legmagasabb értéket, amelyet az esztétikum és az önbecsülés követ. Az eredmény nem meglepő annak ismeretében, hogy alacsony a bérletesek száma. Egy korábbi, magas elkötelezettségű szurkolók között végzett kutatás esetében az önbecsülés volt a legfontosabb faktor, amelyet az izgalomkeresés és az esztétikum követett. Vagyis a teljesítmény és önbecsülés motiváció a két kutatásban helyet cseréltek.

Fontos, hogy jellemzően minél gyakrabban látogat egy személy nézőként sporteseményre, annál magasabb a társas kapcsolatok, az izgalomkeresés, a kikapcsolódás és az önbecsülés iránti motivációja. A teljesítmény és az esztétikum motiváció esetében nincsenek ilyen egyértelmű összefüggések.

23. táblázat – A bérlettel rendelkezők és nem rendelkezők motivációinak különbsége (n=476)

	Bérletesek átlag	Bérletesek sorrendje	Nem bérletesek átlag	Nem bérletesek sorrendje
Társas kapcsolatok	4,41	6.	3,57	6.
Teljesítmény	5,54	5.	5,16	3.
Önbecsülés	5,99	2.	5,12	4.
Izgalomkeresés	6,41	1.	5,75	1.
Kikapcsolódás/Elszabadulás	5,71	4.	4,77	5.
Esztétikum/Szépség	5,79	3.	5,25	2.

A minta esetében is komoly különbséget találunk a bérletes és a bérlettel nem rendelkező csoport között. A bérletes szurkolók egyrészt minden egyes elem esetében szignifikánsan magasabb motivációs szinttel rendelkeznek, másrészt a legfontosabb motívumokban is különböznek. A legfontosabb különbség, hogy az önbecsülés iránti motívum sokkal magasabb és fontosabb, mint a nem bérletesek esetében. Vagyis a csapattal sokkal jobban azonosulnak és annak sikereit a sajátjukként élik meg.

24. táblázat – Részvétel külföldi sportrendezvényen nézőként (n=728)

	Fő	Százalék
Egyen sem	584	80,2%
1-2	96	13,2%
3-5	21	2,9%
Több, mint 5	27	3,7%

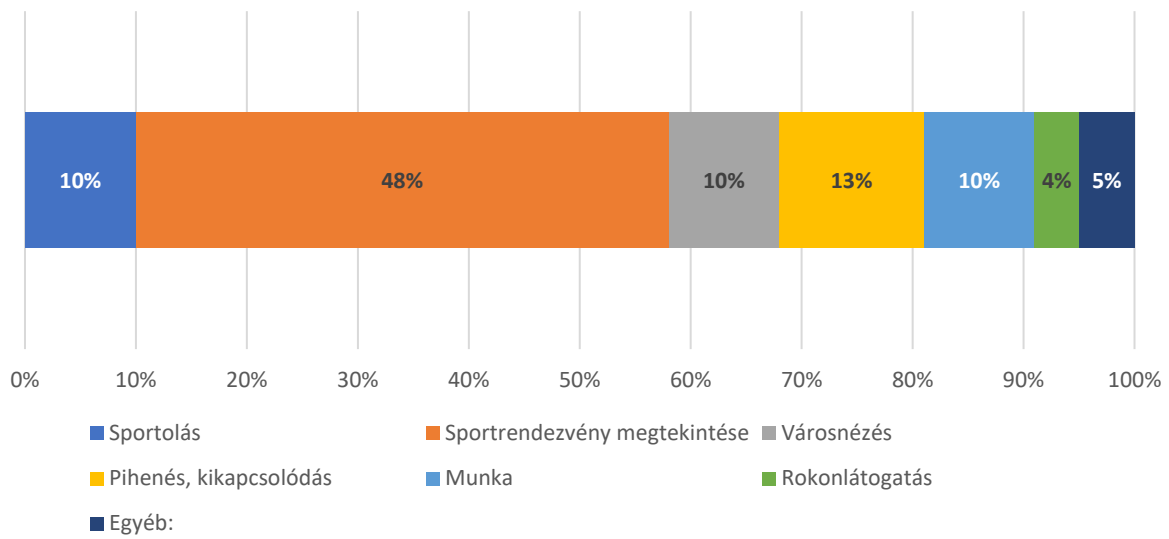
A válaszadók négyötöde az elmúlt 5 évben egyáltalán nem vett részt, nézőként vagy szurkolóként, külföldi sportrendezvényen. Azok, akik ebben az időszakban évente átlagosan legalább egy alkalommal kimentek egy külföldi sportrendezvényre szurkolni a válaszadóknak mindössze 3,6 százalékát teszik ki.

25. táblázat – Külföldi sportrendezvény típusa (n=144)

	A rész minta százalékában
Magyar klubcsapat vagy egyéni sportoló idegenbeli mérkőzésén, versenyén vett részt (5 év)	31,8%
Magyar válogatott külföldi mérkőzésén, nemzetközi megmérettetésén vagy világversenyén vett részt (5 év)	21,8%
Külföldi klubcsapat vagy egyéni sportoló mérkőzésén vett részt (5 év)	30,3%
Olyan nemzetközi sportrendezvényen, ahol a magyar válogatott nem szerepelt (5 év).	16,1%

A válaszadók erősen megosztottak abból a szempontból, hogy milyen típusú sportrendezvényen vettek részt az elmúlt öt évben. A leggyakoribb (31,8 százalék), hogy magyar klubcsapat vagy egyéni sportoló idegenbeli mérkőzését, versenyét látogatták, de hasonló arányban (30,3 százalék) vettek részt külföldi klubcsapathoz vagy egyéni sportolóhoz köthető rendezvényen. Valamivel kisebb arányban (21,8 százalék) látogatták a magyar válogatott külföldi mérkőzését vagy nemzetközi megmérettetését, és a válaszadók 16,1 százaléka vett részt olyan nemzetközi sportrendezvényen, ahol a magyar válogatott nem szerepelt.

15. ábra– A külföldi sportrendezvényhez kapcsolódó utazás eredeti célja (n=144)

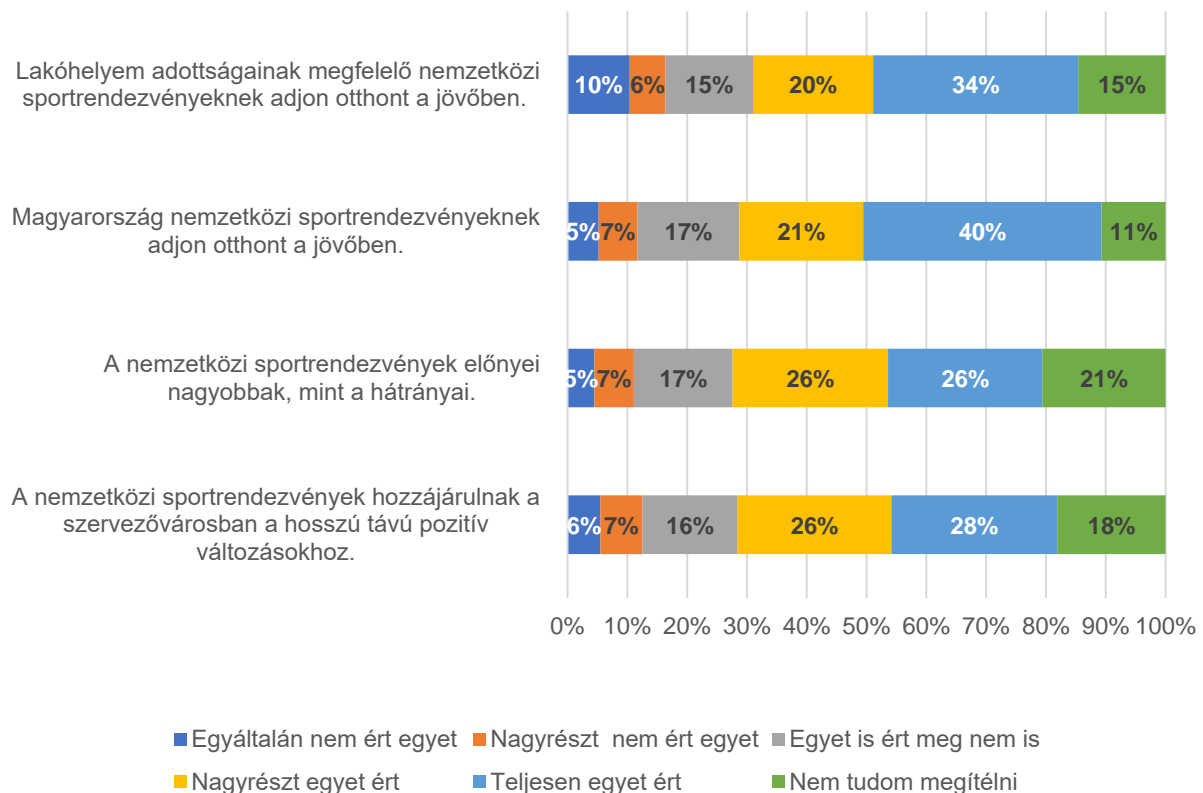

A legutóbbi alkalommal külföldön meglátogatott sportrendezvényre közvetlenül a rendezvény meglátogatása apropóján utazott ki a válaszadók közel fele. A válaszadók 12,5 százaléka alapvetően pihenni, kikapcsolódni utazott külföldre, és csak mellékesen látogatott meg ott egy sportrendezvényt, de hasonló arányban volt jellemző a saját sportolási célú utazás és a városnézési célú utazás (10,4 százalék, mindkettő), illetve a munkacélú utazás (9,7 százalék) is.

IV.4) Hazai rendezésű nemzetközi sportrendezvények

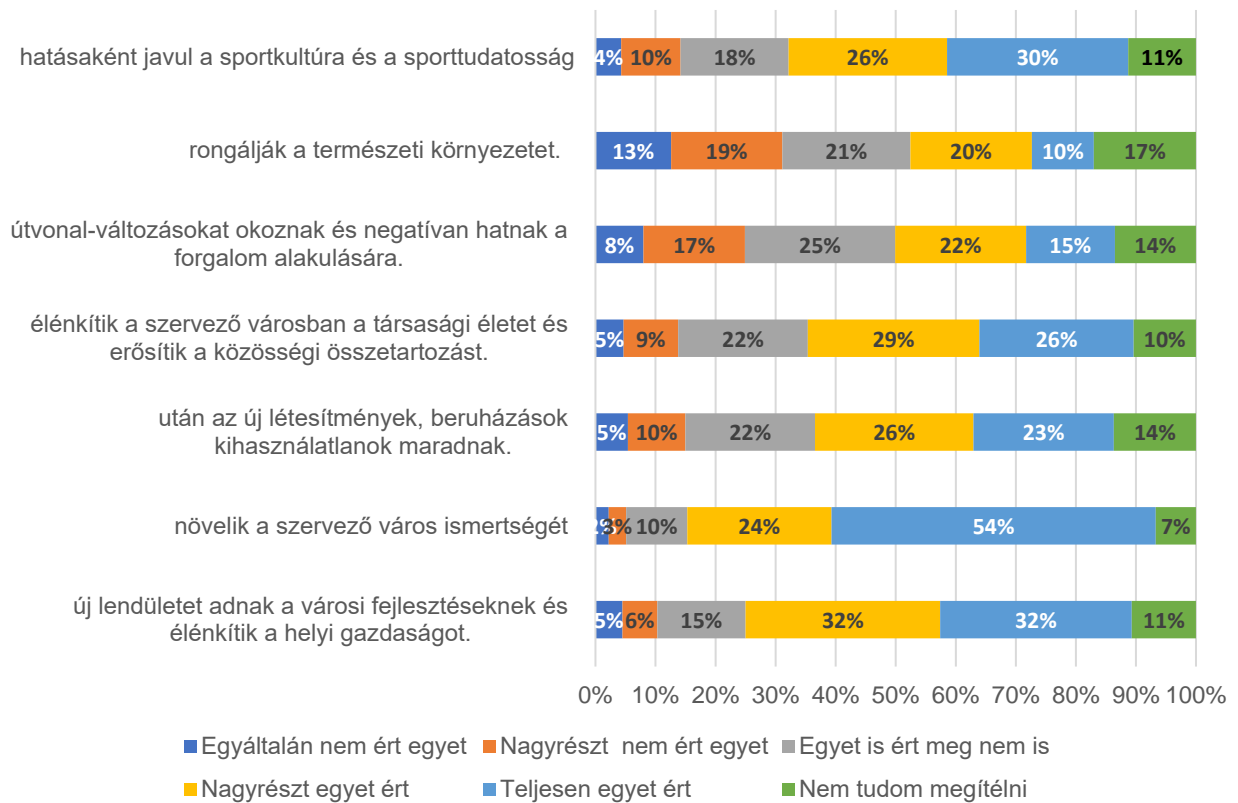
A kérdőívet kitöltők 36,4 százaléka, vagyis egyharmaduk az elmúlt 3 évben vett már részt Magyarországon megrendezésre kerülő nemzetközi sportrendezvényen. Az EUROSTAT ILC felmérésének 2015-ös adatai szerint a magyarok 25 százaléka évente legalább egy sportrendezvényen részt vesz, amely önmagában nézve jó eredmény, és érintettséget feltételez, azonban ez elmaradt az EU-átlagtól (Eurostat Database, 2015).

16. ábra - A nemzetközi sportrendezvények megítélése a kitöltők szemszögéből (n=728)

A kitöltők több mint fele (53 százalék) egyetért azzal az állítással, hogy a nemzetközi sportrendezvények hozzájárulnak a szervezővárosban a hosszú távú pozitív változásokhoz. Kimagaslóan sokan támogatják, a kitöltők 60,5 százaléka egyetért azzal az állítással, hogy Magyarország nemzetközi sportrendezvényeknek adjon otthont a jövőben.

17. ábra - A nemzetközi sportrendezvények hatásainak megítélése a kitöltők szemszögéből (n=728)

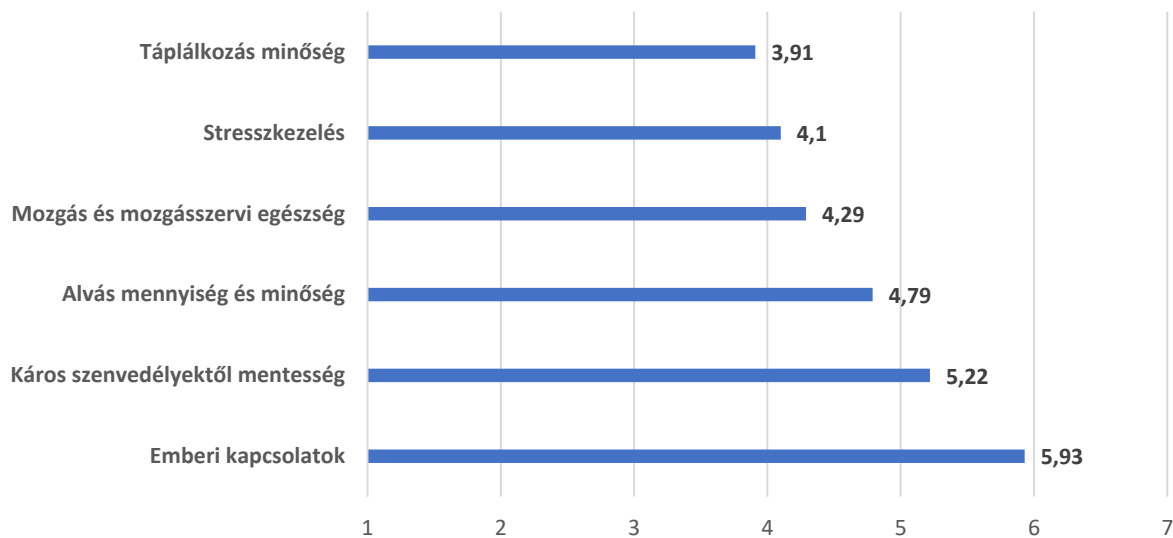

Összeségében elmondható, hogy a kitöltők pozitívan vélekednek a nemzetközi sportrendezvények lehetséges hatásairól, hosszútávú örökségéről. Leginkább azzal az állítással értettek egyet a kitöltők 78 százaléka (teljesmértékben 54 százaléka), hogy a nemzetközi sportrendezvények növelik a szervező város ismertségét. Hasonlóan pozitív annak az állításnak a megítélése, hogy a nemzetközi sportrendezvények új lendületet adnak a város fejlesztésének és élénkítik a helyi gazdaságot.

A hazai rendezésű nemzetközi sportrendezvények megítélése pozitív.

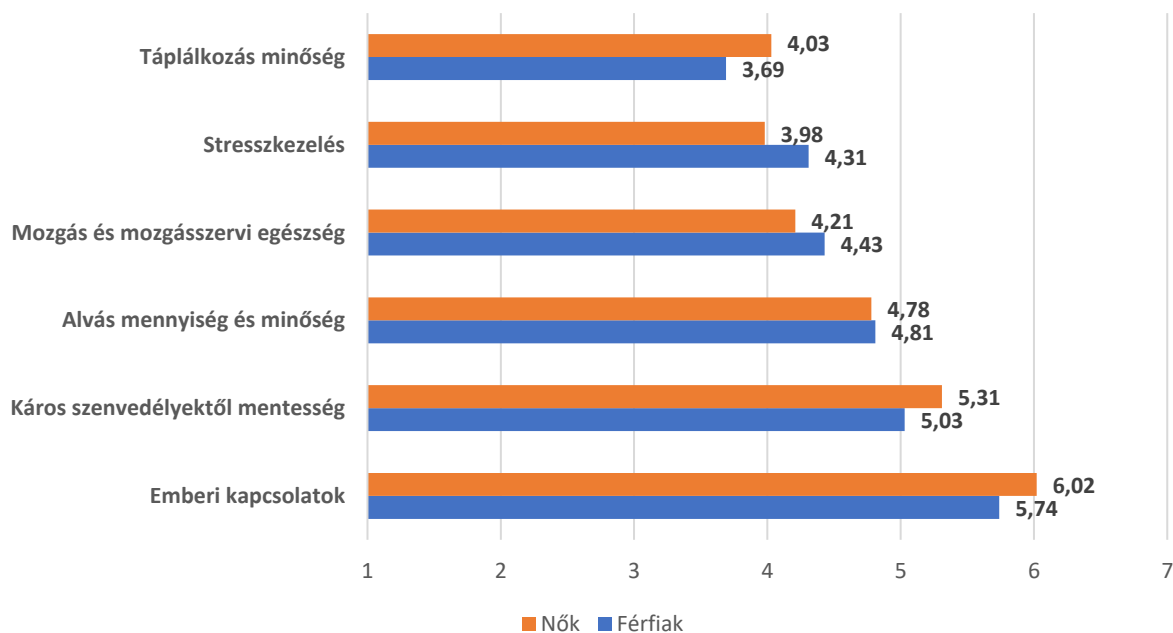
IV.5) Munkahelyi sport

18. ábra – Életminőségi faktorok szubjektív megítélése (n=728)

A válaszadóknak az emberi kapcsolataik a leginkább rendben lévőek (5,93) és a függőségek területén érzik a legkevesebb problémát (5,22). A táplálkozás minősége 3,91, a stresszkezelés 4,1, a mozgás- és mozgásszervi egészség 4,29-es átlagértékekkel bír, ezen területeken már nagyobb szükség lenne a vállalati egészségfejlesztő programokra.

19. ábra – Az egyes életminőségi faktorok nemenkénti megítélése (n=728)

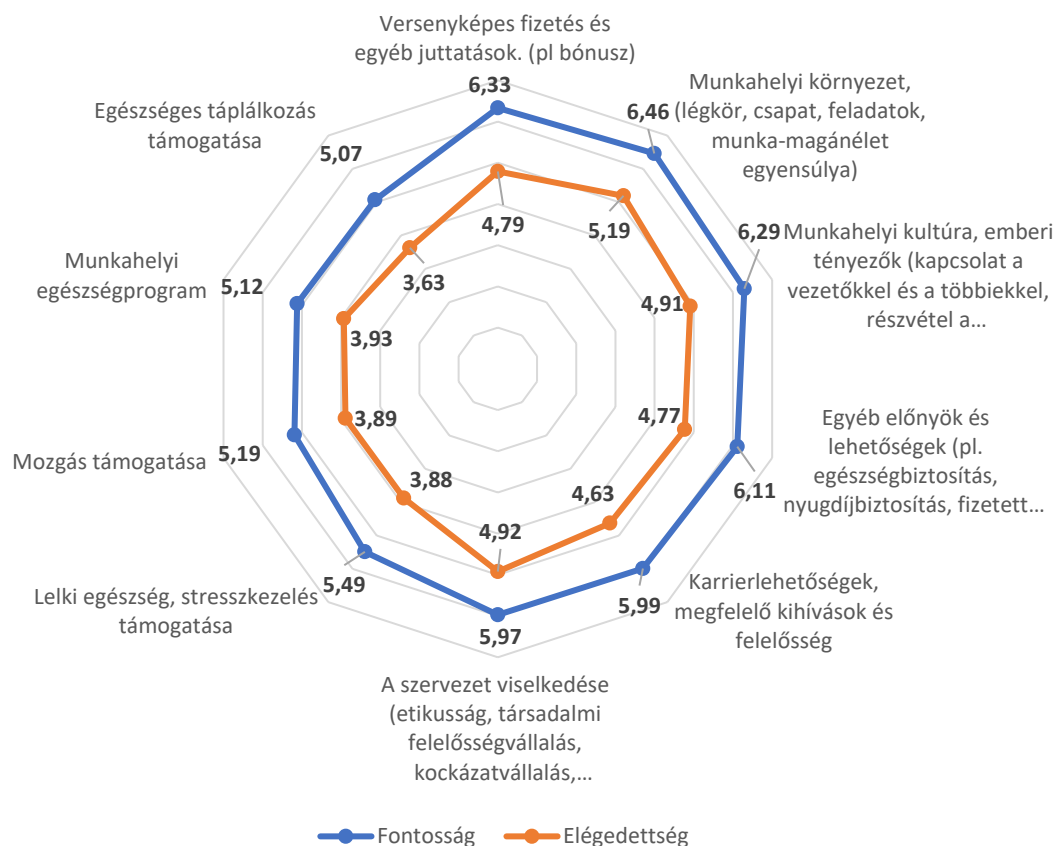

A nők az átlagnál jobbnak ítélik meg az emberi kapcsolataikat, inkább mentesek a káros szenvedélyektől és a saját táplálkozásukat is egészségesebbnek vélik. Az alvás mennyiségében

és minőségében nincs szignifikáns különbség a két nem között. A férfiak viszont jobban kezelik a stresszt saját bevallásuk szerint, és a mozgásukat és mozgásszervi egészségüket is jobban rendben lévőnek találják.

A férfiak jobban kezelik a stresszt, a nők pedig köztudottan jobbak az emberi kapcsolatok terén.

20. ábra – Milyen tényezők fontosak a munkahellyel kapcsolatban és mennyire elégedett ezekkel? (n=728 fő)

A válaszadóinknak a három legfontosabb a munkahellyel kapcsolatban: a munkahelyi környezet (léggör, csapat, feladatok, munka-magánélet egyensúlya), 7 fokozatú skálán 6,46-os átlagértékkel, a versenyképes fizetés (6,33) és egyéb juttatások, valamint a munkahelyi kultúra (6,29). A legkevésbé a munkahelyi egészségprogram (5,12) és az egészséges táplálkozás támogatása (5,07) fontos, de még ezek is magas, 5 feletti átlagértékeket kaptak.

A válaszadók leginkább a munkahelyi környezettel (5,19), a szervezetük viselkedésével (4,92) és a munkahelyi kultúrával (4,91) elégedettek, míg a legkevésbé a mozgás (3,89), lelki egészség (3,88) és egészséges táplálkozás támogatásával (3,63). A munkavállalók egyéni értékelése alapján a legnagyobb eltérés a fontosság és az elégedettség átlagértékei között a lelki egészség támogatása, a versenyképes fizetés, és az egészséges táplálkozás támogatása tényezőknél tapasztalható.

Nem elégedettek a munkavállalók a munkahelyi mozgás támogatásával, a legnagyobb eltérés a lelki egészség, stresszkezelés esetében tapasztalható a fontosság és az elégedettség átlagértékei között.

26. táblázat – Mely területeken biztosít a vállalat egészségprogramokat? (n=577)

	Válaszok		A rész minta százalékában
	Fő	Az összes válasz százalékában	
Táplálkozás	22	3,8%	5,3%
Mozgás / Sport	91	15,8%	22,0%
Stresszkezelés	107	18,5%	25,8%
Alvás	6	1,0%	1,4%
Függőségek kezelése (pl. alkohol, dohányzás, drog)	5	0,9%	1,2%
Emberi kapcsolatok	137	23,7%	33,1%
Egyik sem	137	23,7%	33,1%
Nem tudom, hogy vannak-e ilyen programok	72	12,5%	17,4%
Összesen	577	100,0%	139,4%

Sajnálatos tény, hogy a válaszadók munkahelyeinek egyharmada semmiféle programot nem biztosít munkavállalóinak, ugyanennyien az emberi kapcsolatokkal foglalkoznak, ez a csapatépítőket jelentheti, (miközben saját megítélésük szerint ez a terület, az emberi kapcsolatok rendben lévő a munkavállalóknál). Ezt követi a stresszkezeléssel (25,8 százalék), majd a sporttal kapcsolatos programok (22 százalék) megléte. Szinte egyáltalán nem foglalkoznak a munkavállalók alvásával, a függőségeik kezelésével és a táplálkozással. A válaszadók 17 százaléka nem tudja, hogy biztosít-e bármilyen egészségprogramot a vállalata bármely területen, ami azt jelenti, hogy vagy nincs, vagy nem jó a program kommunikációja.

Nem igazán foglalkoznak a munkavállalók egészségével – a válaszadók munkahelyeinek egyharmada semmiféle programot nem biztosít munkavállalóinak. Sporttal kapcsolatos programot csak a megkérdezettek vállalatának 22 százaléka biztosít.

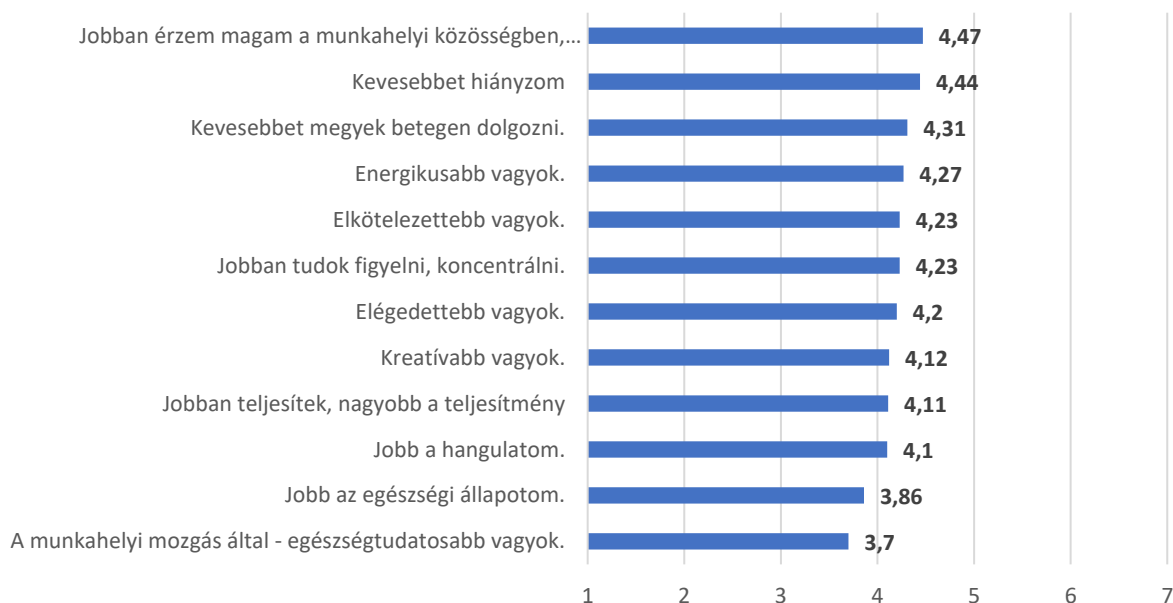
27. táblázat – Hogyan támogatja a vállalat a mozgást? (n=91)

	Fő	A rész minta százalékában
Sportnap	47	52,2%
SZÉP-kártya	44	48,9%
Sporteseményeken való vállalati indulás, részben vagy teljesen vállalati finanszírozással	39	43,3%
Vállalati sporteseményen való részvétel	30	33,3%
Sportórák a cégnél	22	24,4%
Kombinált bérlet (AYCM, Sportkártya)	21	23,3%
A vállalati edzőterem, tornaterem használata	20	22,2%
Országos programokhoz való csatlakozás	19	21,1%
Kerékpáros közlekedés támogatása	18	20,0%
Fitness-vagy edzőtermi bérlet	17	18,9%
Egyik sincs	5	5,6%

A munkahelyi mozgásprogrammal rendelkező munkahelyek esetében (n=91, 22 százalék) még mindig a sportnap a leggyakoribb (52,2 százalék), több mint a válaszadók fele csak ezt említette, csak ezt kapja mozgástámogatásként. Ezt követi a SZÉP-kártya (48,9 százalék), majd a különféle sporteseményeken való vállalati indulás lehetősége (43,3 százalék). Legkevésbé fitnessztermi vagy edzőtermi bérletet kapnak (18,9 százalék) a mozgásra vágyó munkavállalók.

Fitnessztermi vagy edzőtermi bérletet csak 18,9 százalék kap azon munkavállalók közül, ahol van sporttámogatás.

21. ábra – A munkahelyi sport hatása (n=91 fő)

A munkavállalók a legmagasabbra a “jobban érzem magam a munkahelyi közösségben” (4,47), a “kevesebbet hiányzom” (4,44) és a “kevesebbet megyek betegen dolgozni” (4,31) állításokat értékelték, a mozgás hatásaként ezeket a pozitívumokat látták leginkább, de alapvetően alacsony értékeket láthatunk, nem érzékelik eléggé a munkahelyi sport jótékony hatásait, persze hozzátehetjük, hogy nincs is eléggé támogatva a munkahelyi mozgás.

28. táblázat – Milyen sportprogramokra lenne igény? (n=633)

	Fő	A részminta százalékában
Fitness-vagy edzőtermi bérlet	327	51,7%
SZÉP-kártya	274	43,3%
A vállalati edzőterem, tornaterem használata	226	35,7%
Sportnap	160	25,3%
Kerékpáros közlekedés támogatása	156	24,6%
Sporteseményeken való vállalati indulás, részben vagy teljesen vállalati finanszírozással	146	23,1%
Kombinált bérlet (AYCM, Sportkártya)	144	22,7%
Sportórák a cégnél	142	22,4%
Vállalati sporteseményen való részvétel	100	15,8%
Országos programokhoz való csatlakozás	64	10,1%
Egyikre sem	44	7,0%
Egyéb	15	2,4%

Mindössze 44-en gondolják úgy, hogy nem lenne szükség semmilyen sporthoz kapcsolódó programra. Leginkább fitness- vagy edzőtermi bérletet szeretnék, a megkérdezettek több mint felének erre lenne igénye (51,7 százalék), ugyanakkor ezt kapják legkevésbé. Népszerű a SZÉP-kártya (43,3 százalék) és a vállalati edzőterem használatának lehetősége (35,7 százalék) is. Több mint a megkérdezettek 20 százaléka szeretné a kerékpáros közlekedés támogatását, a sporteseményeken való vállalati indulásokat, a kombinált bérleteket, vagy a céges sportórák lehetőségét is.

A megkérdezettek 51,7 százaléka fitness- vagy edzőtermi bérletet szeretne.

V. A Sportgazdaságtani Kutatóközpont

A Budapesti Corvinus Egyetem Vállalatgazdaságtan Intézet Üzleti Gazdaságtan Tanszékhez kapcsolódva működő Sportgazdaságtani Kutatóközpont (SGK) célja, hogy a sportgazdaság szereplőinek felmerülő problémáit leírjuk, az ezek háttérében álló tényezőket megértsük, és azokra progresszív megoldásokat találjunk.

Tevékenységünk három pillérre épül: oktatás, kutatás és az egyedi felkérés alapján érkező szakértői munkák.

Az egyetemi oktatásban több vállalt, hagyományos szerepünk mellett célunk ezeknek a haladó gyakorlattal való folyamatos kiegészítése. Oktatási munkánk központi eleme az Egyetemünk Székesfehérvári Képzési helyén működő Sportközgazdász mesterképzés, illetve ennek duális képzése, valamint az országban egyedül álló Gazdálkodás és menedzsment alapszak sportgazdaságtan specializációjának gondozása. Emellett a Testnevelési Egyetemmel közösen akkreditált és akadémiai programjában közösen oktatott Sportmenedzser mesterképzésben is sok éve közreműködünk. A doktori képzésben több PhD-hallgató sportgazdasági tárgyú témavezetésében vállalunk szerepet, s segítettünk PhD-fokozathoz ezen témában végzeteket.

A tudományos kutatás területén a hazai sportgazdaságtani kutatások egyik vezetői műhelyeként a szakma időszerű kérdéseinek vizsgálatát a nemzetközi kutatási hálózatokba integráltan végezzük, együttműködésben a kapcsolódó társterületek művelőivel. Kiemelt kutatási területeink: az üzleti versenyképesség a hivatásos és szabadidősportban, a sport szerepe a település- és térségfejlesztésben, a nemzetközi sportrendezvények gazdasági megfontolásai, hatásai, illetve az emberi erőforrás menedzsment szerepének vizsgálata a hivatásos sportban. Emellett kutatói partnereinkkel együttműködésben számos további aktuális témával foglalkozunk.

Szakértői munkáinkkal az SGK gyakorlatorientált szemlélete alapján a sportgazdaság döntéshozóinak segítünk munkájuk szakmai elemzésekkel való megalapozásában. Megbízásaink általában kapcsolódnak oktatási és kutatási profilunkhoz, így gazdasági hatástanulmányokkal, sportfejlesztési koncepció kidolgozásával, üzleti számításokkal, értékelemzéssel támogatjuk Partnereink munkáját.

Az SGK jelen formájában 2002 óta működik, jelenlegi tagjai folyamatosan csatlakoztak hozzánk és haladnak előre akadémiai pályafutásukban, karrierjükben.